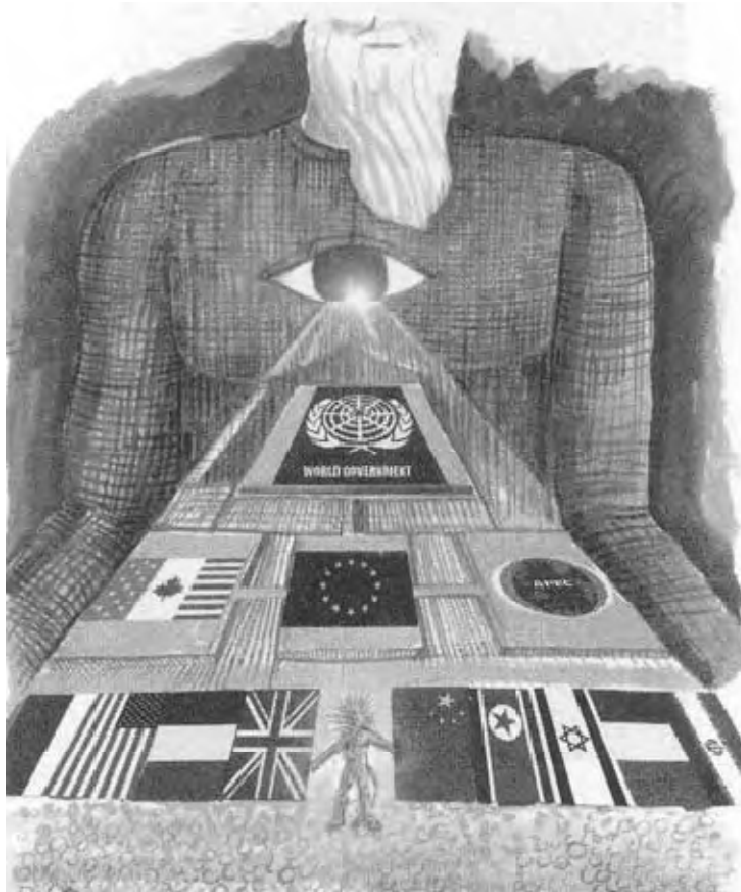

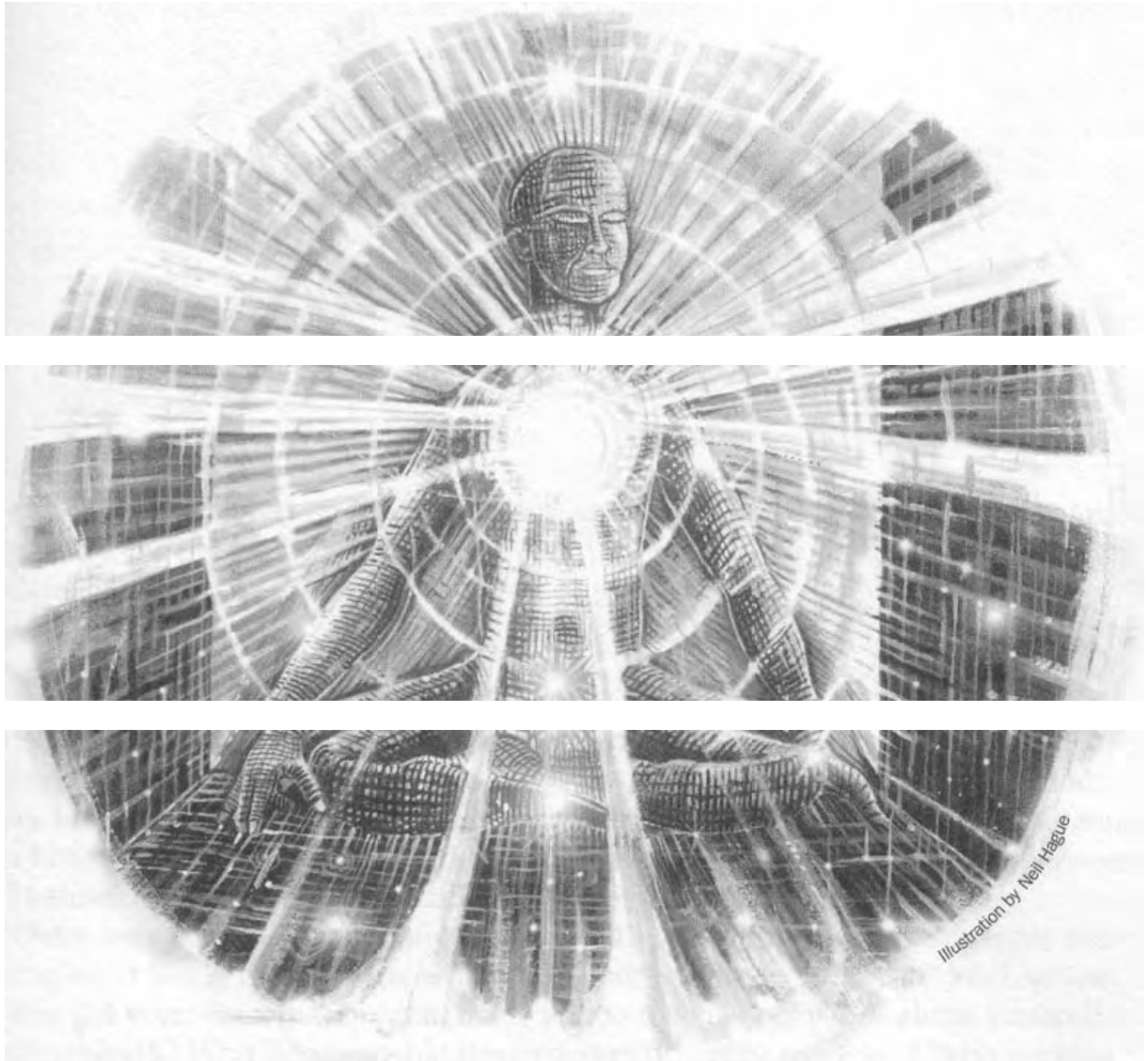
David ICKE

**Jen Nekonečná Láska je skutečná
(... a vše ostatní je iluze!)**

Odhalení říše snů, o níž si myslíme, že je skutečná.

vychází v polovině srpna 2010 v nakladatelství Jiří Mašek, OSUD.cz jako třetí publikace

Žádná sněhová vločka z laviny se nikdy necítí zodpovědná

Většina lidí je někým jiným. Jejich myšlenky jsou názory někoho jiného, jejich životy jsou jen napodobeniny, jejich vášně pouhé citace.

Oscar Wilde

V roce 1990 jsem se vědomě vydal na neuvěřitelnou cestu sebepoznání. Netušil jsem, kam povede, ale i přesto jsem to udělal. Už jsem měl všeho po krk. Tento „svět“ mi nikdy nedával smysl: nespravedlnost, hloupost, způsob, jakým systém dělá z lidí trochu víc než stroje, které fungují v cyklu opakujícího se prožitku a chování a hystericky jej pak nazývají „život“. My nežijeme život – život žije nás.

Existují výjimky a tuhle knihu si přečte dost lidí, ale většině je sděleno, co si má myslet, kam má jít, co a jak má dělat. Není to tak? Odkud berete „informace“, které vás vedou k závěrům, které děláte o vás samotných a světě? Kdo rozhoduje o tom, v kolik hodin se každý pracovní den probouzí? Kdo rozhoduje, kam jdete a co tam budete dělat? Kdo rozhoduje o tom, jak to uděláte? Pokud jste jako ta ohromná většina lidí, která v současné době obývá tento snový svět, tato rozhodnutí vůbec nejsou vaše; jsou vložena „systémem“, pavučinou moci, která vám diktuje svou vůli a moc nad vašim životem.

Získáváte své „informace“ z masmédií, která vám každodenně prodávají lži, u nichž se rozhodujete, co si myslet a čemu věřit. Musíte vstávat v určitou hodinu, protože musíte být v práci a nemůžete přijít pozdě. Jdete tam, kam vám řeknou vaši nadřízení a děláte to, co chtějí oni. Pokud se vzbouříte, vyhodí vás a pokud nedostanete výplatu, nemůžete si dovolit dům či dostatek jídla. A nejde jen o vás. Co vaše rodina a ostatní, co jsou na vás závislí? Pokud nebudete sloužit systému, jaké to bude mít následky pro ně? Abyste pokryli všechny tyto vnímané potřeby a povinnosti, musíte trávit každý den uspokojováním ostatních. Oni zase nadřízení otrocky poslouchají rozkazy těch nad nimi a ani ti se neodvažují vystoupit z řady. I nadřízení mají své nadřízené. Vezměte si farmáře, který zásobuje supermarket jídlem. Ten velí svým zaměstnancům a pokud neskáčou, jak on píská, vyhodí je. On sám však musí udělat, cokoli mu řekne supermarket, nebo přijde o kontrakt a mohl by zkrachovat.

Na další úrovni musí ti, co řídí supermarket, odpovídat na otázky akcionářům. Mezi akcionáři budou také lidé, kteří slouží svým nadřízeným a nadřízením, kteří slouží zase svým nadřízeným. Tento kruh závislosti a vnucování své vůle se točí pořád dokola.

Otrok jednoho člověka je pánem druhého; ovce jednoho člověka je pastýřem jiného. Takovýmto způsobem je svět záměrně strukturován. Systém chce, aby každý každého ovládal a toto je prováděno na milión způsobů.

To, co nazýváme „svobodnými společnostmi“, jsou jinými slovy „Gulagy“. Systém neslouží nám – my sloužíme jemu. Jsme otroky, kteří sami sebe klamou, že jsme svobodní, jelikož nechceme čelit vážnosti skutečné situace.

Byl jsem večer na americkém rádiu v jednom pořadu a nějaký posluchač měl dobrý postřeh. Připodobnil lidstvo k manželovi, který ví o tom, že je mu jeho žena nevěrná, ale zoufale se pořád snaží sám sebe přesvědčit, že to není pravda. Když přijde domů, konfrontuje ji otázkami typu kde a s kým byla. Manžel pravdu zná, ale zoufale doufá, že vysvětlení jeho ženy bude znít natolik přesvědčivě, aby si sám sobě mohl dál nalhávat, že je vše v pořádku. Raději by slyšel dobrou lež, nežli nepříjemnou pravdu. Stejným způsobem nechce většina lidí čelit konspiraci a korupci vlád či ptát se, proč jdou země, včetně těch jejich, do války proti bezbranným civilistům. Když vlády sdělují lži a výmluvy za své groteskní jednání, většina lidí je schopna je přijmout, protože chtějí věřit tomu, že jsou ony lži pravdivé. Alternativou je čelit faktu, že vláda není žádný laskavý sluha lidí – je tomu právě naopak. Pouze postavíme-li se tváří v tvář realitě, zjistíme, že jenom síly, jež vládou Spojeným Státům, jsou schopny zosnovat hrůzy z 9/11 a obviňovat z nich někoho jiného; a pak se bezostyšně dostavit na pohřební obřady obětí s vědomím, že napomohly jejich zabití. Kolik lidí je natolik silných postavit se čelem nejen tomuto, ale i dopadu, jaký to bude mít na jejich životy? To je jeden z hlavních důvodů, proč oficiální lži převládají jakožto všeobecně akceptovaná pravda. Druhá možnost je nemyslitelná, neúnosná, takže většina lidí nad tím dále nezamýšlí.

Stejná je pravda kolektivního popření našich životů: „Mám velký dům a velké auto, není život skvělý?“ No, možná že dům a auto jsou skvělé, ale je i život?

Kolik lidí dělá to, co opravdu dělat chtějí? Kolik jich je opravdu šťastných, naplněných a smířených sami se sebou? Popravdě skoro nikdo. Není toto samo o sobě hluboké a naprosto šílené odsouzení, kterému říkáme „život“? Většina lidí dělá to, o čem si myslí, že musí dělat. To znamená sloužit systému podle jeho podmínek. Proč zaměňujeme 'život' se světem, jaký nyní prožíváme? Co má život společného s výbuchy bomb, které zabily děti před očima svých rodičů a bomb, které zabily rodiče před očima svých dětí a to celé v zájmu „osvobození“?

Kde je život ve vstávání každé ráno ve stejnou dobu, abyste se mačkali či stáli v davu na ten stejný vlak na cestě do té stejné práce, která vás nudí, frustruje a nenaplnuje a pak se zase tou stejnou tlačenicí či stejným davem vracet, abyste se dívali na ty stejné večerní programy v televizi, které s vámi nakládají jako s pitomci?

Kde spatřujete život v posílání dětí do škol a univerzit navržených k tomu, aby je vyplivly jako naprogramované součástky další generace? Ale zase, raději bychom sami přesvědčili, že máme 'dobrou práci', 'dobrou kariéru', 'dobrý život' a že jsme dali svým dětem 'dobré vzdělání', než bychom čelili té největší hrůze, že život vlastně stojí za prd.

Alespoň tedy v porovnání s tím, jaký by mohl být a jaký bychom ho chtěli mít. Opravdu tu nejde ani náhodou o 'život'. Je to závoj slz zamaskovaný spoustou řasenky a zaplácáný ohromným množstvím sebeklamu.

Posuzujeme své 'štěstí' podle stavu našeho neštěstí a naše úspěchy podle symbolů a cetek, které systém zřídil jako základ 'úspěchu'.

V den, kdy jsem toto psal, jsem viděl výsledky studie o mentálním a emocionálním zdraví studentů v Británii. Ačkoli to samé platí v celém industrializovaném počítačovém světě a za jeho hranicemi. Studie „Trendy doby v mentálním zdraví dospívajících“ vydaná v „Journal of Child Psychology and Psychiatry“ odhalila, že počet 15-ti letých trpících úzkostí a depresí vzrostl za méně než 20 let o 70%. A to tu mluvíme o 15-ti letech! Studie to shrnula tak, že klíčovou příčinou tohoto dramatického nárůstu emocionálního traumatu náctiletých byl tlak 'uspět'. Přesněji tam mělo být dodáno, uspět podle podmínek systému. Studie sdělila, že „tlak akademického úspěchu a výhled do dluhů přispívají k rozšířenému pocitu malého štěstí“.

V Británii, díky vládě Blaira, čelí studenti po opuštění školy hoře dluhů. Na vině jsou velké půjčky, které si museli vzít, aby za své vzdělání (nebo za to, co tak nazývají) mohli zaplatit. Dluh znamená nadvládu systému a to je ten pravý důvod, proč studentské půjčky existují. Studie také poukázala na nerovnováhu mezi časem stráveným ve škole a tím pro volnočasové aktivity, což jsem už roky zdůrazňoval. Drží děti ve škole několik hodin pět dní v týdnu a když se dveře tohoto vězení otevrou, vypustí je z nich s domácím úkolem! Kdy mají děti a mladí čas na to dělat to, co

chtějí dělat? Odpověď: v čase, který jim zbude pod návaem akademických žvástů navržených k „výkrmu“ naší mysli, jenž udržuje systém v běhu. Je to jako valící se sněhová koule, která na sebe s každým naším probuzením sbírá a napevňuje čím dál více naší bývalé svobody.

Další studie: Výzkum nárůstu bolestí, který uvedla UK Press Association v říjnu roku 2004, potvrdila tyto trendy u tří čtvrtin dotazovaných rodičů, kteří sdělili, že jejich děti jsou pod mnohem větším tlakem a stresem, než byli oni v jejich věku. Podobné procento uvedlo, že tlak ze stran vrstevníků a stres ve škole (jako například šikana či zkoušení) měly největší dopad na emocionální zdraví a prospívání jejich dětí. A zkoušení, proboha k čemu? K odhalení šíře, do jaké má systém pod kontrolou jejich mysl a vnímání. Podle výzkumu sedm z deseti rodičů sdělilo, že by vláda měla investovat více do poskytování služeb mentálního zdraví pro děti a mladé lidi. No, to mě podržte! Nezatěžujte se „nápravou“ tohoto problému, co takhle odstranění jeho příčiny? Co takhle změnit to, jak se vaše děti cítí tím, že budete říkat, aby se uvolnili a užili si to, protože vzdělání a zkoušení, která systém zavedl, je jedna velká hovadina? „Vzdělání“ existuje, aby programovalo, poučovalo a vstúpilo kolektivní víru v realitu, která se hodí struktuře moci. Je to o podřízenosti, omezování a o mentalitě „já nemůžu“, „ty nemůžeš“, protože to je to, co systém chce, aby všichni vyslovili na své cestě do hrobu či do krematoria. To, co my nazýváme vzděláním, neotvírá mysl, spíše na ní ještě více utahuje uzávěr. Jak řekl Albert Einstein: „jediná věc, která zasahuje do mého učení, je moje vzdělání.“ Také prohlásil, že vzdělání je to, co „zůstane po zapomenutí všeho ze školy“.

Proč se rodiče cítí hrdí, když vidí, jak děti získávají své certifikáty „úspěchu“ za to, že říkají systému to, co požaduje slyšet? Netvrdím, že by lidé neměli usilovat o vědění, ale pokud tu mluvíme o svobodě, musí tak být podle našich podmínek a ne podle podmínek systému. Člověk také vystřízliví, pokud si všimne, že politici, vládní úředníci, novináři, vědci, doktoři, právníci, soudci, obchodní lídři a další, kteří vykonávají či slouží systému, jsou stále ti, kteří prošli stejným univerzitním (poučujícím) strojem mysli. Smutné je, že inteligence a skládání zkoušek na univerzitě jsou tak často považovány za totéž. Jeden večer jsem byl na diskotéce, kde byl taneční parket prázdný, protože DJ hrál hudbu, kterou lidé nechtěli slyšet. Jeho ohromné ego to odmítlo změnit a já jsem se zeptal, jestli to za oněch okolností bylo chytré. Můj návrh ho pobouřil. Měl důkaz o tom, že byl inteligentní – měl titul! Směšné. Základní inteligencí by bylo všimnout si, že lidé netancují, protože hudba za nic nestojí a raději hrát něco, co se jim líbí; vysokoškolský titul znamená říkat systému to, co vám řekl, abyste mu říkali. Co je na tomhle inteligentního?

Většina lidí si nalhává, že je svobodná tím, že nikdy skutečně tu teorii nevyzkouší. Jsou jako mouchy chycené do pavoučí sítě a dokud se snaží nehýbat se, jsou schopni přesvědčit sami sebe, že kdyby chtěli, hýbat by se určitě mohli. Jenže víte, oni jen zrovna teď příliš nechtějí (Obr. 1). Pokud by se o to pokusili, museli by čelit skutečnosti, že je jejich zadek přilepen vteřinovým lepidlem k ovládacímu systému někoho jiného, kde se zrovna chystá podávat večere – oni sami. Dělalí to, co vládní diktátorství říká bez jakýchkoli otázek či výzev a zvětňují onu iluzi o svobodné volbě tím, že nikdy žádnou volbu neučiní. „Nevadí mi, že jsou moje křídla zapletena do sítě, protože já sám jsem si vybral nelétat.“ Za ta léta jsem potkal spousty lidí, kteří si mysleli, že jsou svobodní. Ovšem pouze do doby, než udělali něco, co bylo mimo „normy“. Následovalo pak velké prověření reality, cituji velkého amerického komika Billa Hickse: „Můžete dělat, co chcete. Z toho, co vám řekneme“. Čím více vychází orwellovský globální stát ze stínů a stává se zřejmějším, tím je sebeklam o prý „svobodném světě“ mnohem méně udržitelný. Místo, aby se však lidé podívali této vážné situaci do tváře, snaží se většina ještě urputněji dívat na druhou stranu. Většina lidí si ráda stěžuje na to, co se děje v jejich životech a v jejich širším okolí, ale jakmile dojde na to, že by s tím měli něco dělat, jako by byli začarováni v žulu. Ještě víc se zdá, že se vyhýbají své zodpovědnosti obviňováním někoho jiného. Svět je takový, jaký je, protože jsme dovolili těm pár lidem, aby ho takový udělali a jen ukazovat na ně nestačí. Týká se to nás všech. Voltaire toto téma úžasně zachytil, když řekl: „Žádná sněhová vločka z laviny se nikdy necítí zodpovědná.“

Zdravotním důsledkům se budu věnovat později, neboť řeší mnohá ‚mystéria‘ vědy. Mainstreamovým

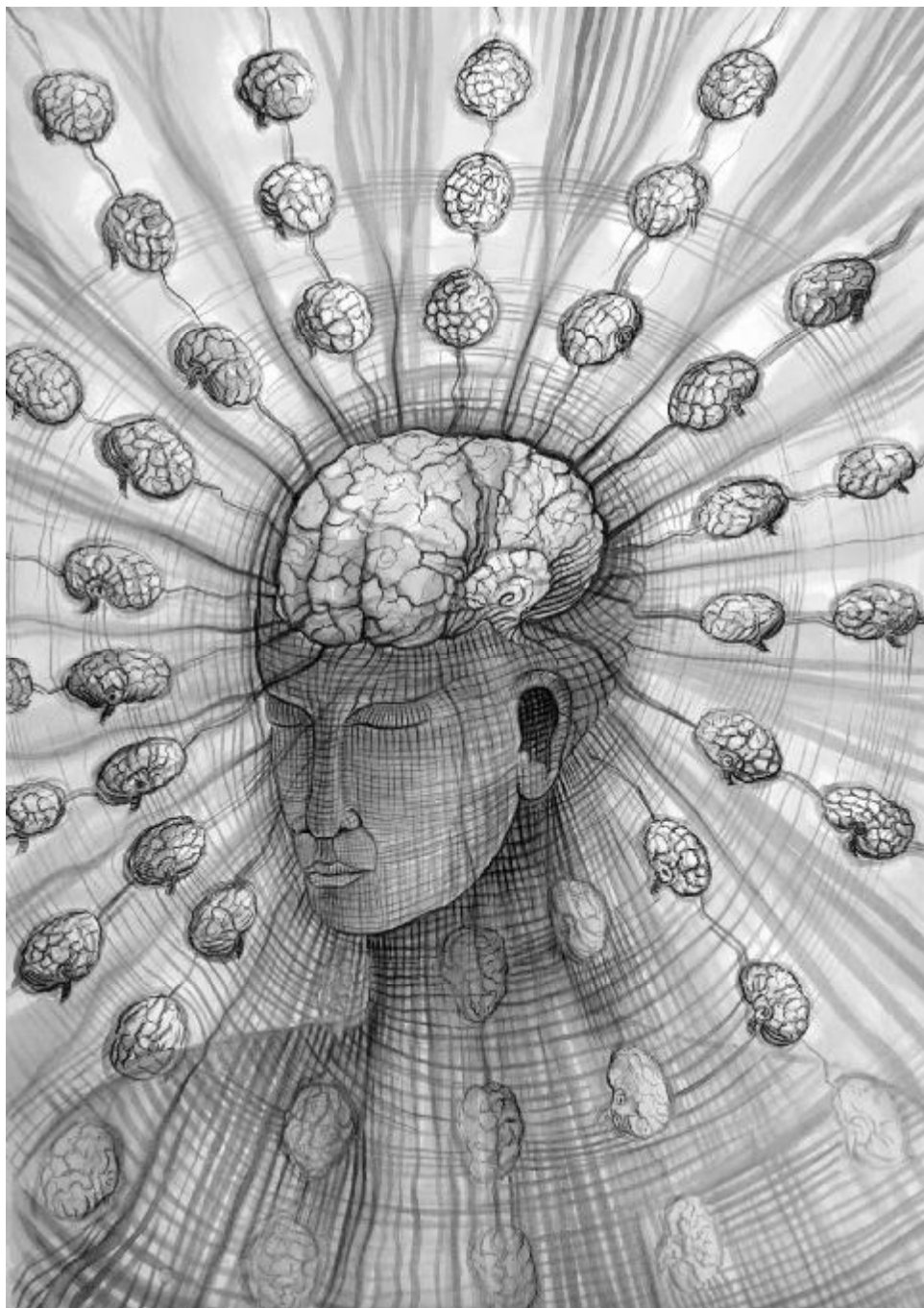

vědcům se pořád nedaří určit přesnou polohu naší paměti v mozku, jelikož to, co nazýváme pamětí, prochází nejen mozkiem, ale celým naším tělem. Musí to tak být, neboť jde o hologram. Lidé s nádory, kterým odstranili větší část mozku, neztrácejí určité vzpomínky. Nemohou si celkově upamatovat proto, že se přesunuli do nižší úrovně holografické paměti. Ta je teď samozřejmě méně srozumitelná, než když byla vcelku. Neztratili jednu vzpomínku úplně, aby získali jinou, křišťálově jasnou. Bylo by tomu tak, kdyby se paměť nacházela jen v jednom místě. Hologram těla uchovává informace ze všech našich smyslů. Když něco ucítíme, nakopne to paměť tou samou silou, jako při zrakovém nebo sluchovém vjemu. Ale i tohle je jen další úroveň iluze. Jelikož je mozek hologram, musí být také iluzorní. Všechno v téhle realitě je pouze fyzickým vyjádřením frekvenčních polí nebo rezonance. Z holografické podstaty našeho těla vyplývá, že celý mozek (i tělo) je součástí zpracovávání signálů z pěti smyslů, tuto službu nemá na starosti pouze mozková kůra a ostatní části mozku..

Teď můžu konečně popsat strukturu, která ovládá naší realitu. Máme počítače, internet, holografické snímkování a televizi, kde se odráží Matrix ve všech možných podobách. Ale připomínám, že když přirovnávám Matrix k počítači nebo softwarovému programu, také to není úplně přesné. Činím tak pouze proto, že dnešní počítačová technologie mi umožňuje lépe vystihnout podstatu toho, co vám chci sdělit. Když dojde na Matrix, i ty nejúžasnější počítače a software dnešní doby působí jako srovnání kolečkových bruslí s raketoplánem. A to ještě ani tenhle propastný rozdíl nevyjadřuje vše. Mimochodem, pokud nevíte nic o počítačích (a máme tendenci předpokládat, že se dnes každý trochu těchto věcí obává), software je sada elektronických instrukcí, které počítač čte, a na které zároveň odpovídá. Takovým výstižným popisem dnešního iluzorního světa je film Matrix. Přinesl s sebou úžasnou vizuální prezentaci virtuální reality, kterou tu prožíváme. Když poprvé uzřel světlo světa, nemohl jsem tomu uvěřit. Byl dokonalou pomůckou a nástrojem k vysvětlování toho, co jsem

se já předtím snažil vyjádřit pouhými slovy. Bylo mnohem těžší popisovat fungování Matrixu bez tohoto úžasného filmu a také bez počítačových technologií, neboť jsem nevěděl, čím vůbec začít. Teď je vše mnohem jednodušší.

Obrázek 35: Naše kosti vypadají tak ‚pevné‘. Ale je skutečně naše tělo ‚fyzické‘ a ‚reálné‘? Tohle je hologram lidské páteře, která je jenom iluzorní projekcí. Obrázek ‚Páteř‘ se svolením Jasona Sapana, Holographic Studios, New York (viz detaily na konci knihy)

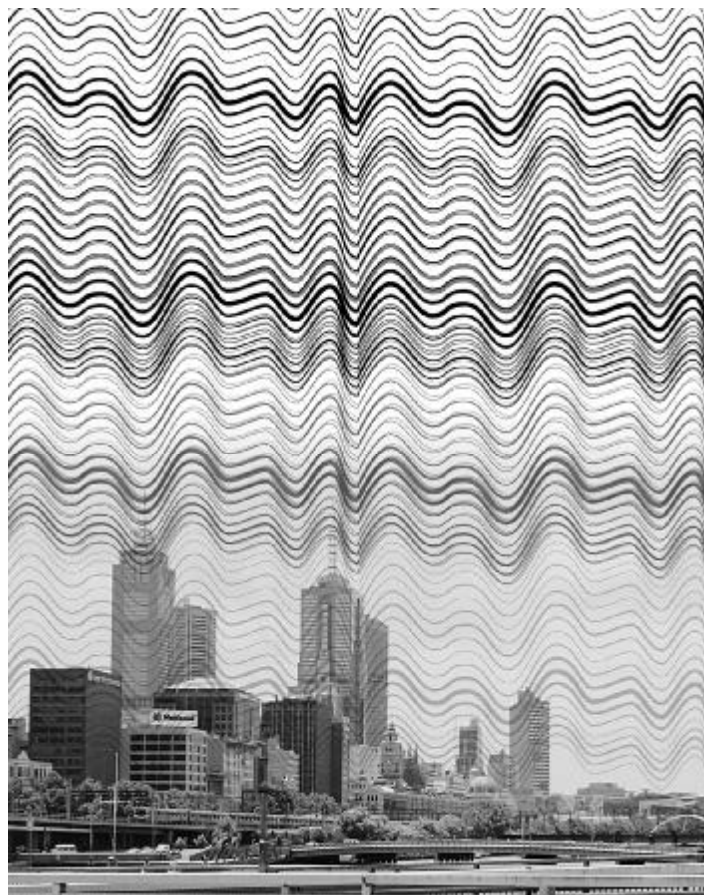

Obrázek 36: ‚Mozek Matrixu‘ propojuje sdílenou realitu s lidskými mozky (i s mozky jiných). Ty pak dekódují signály do holografické 3D iluze. Lidské mozky zároveň vysílají k Matrixu zpětnou vazbu. Tahle obousměrná smyčka vede ke změnám, kterým říkáme ‚Evoluce‘. Je to podobné, jako přepisovat počítačový program. Tímhle způsobem může vědomí získat zpět kontrolu nad Matrixem.

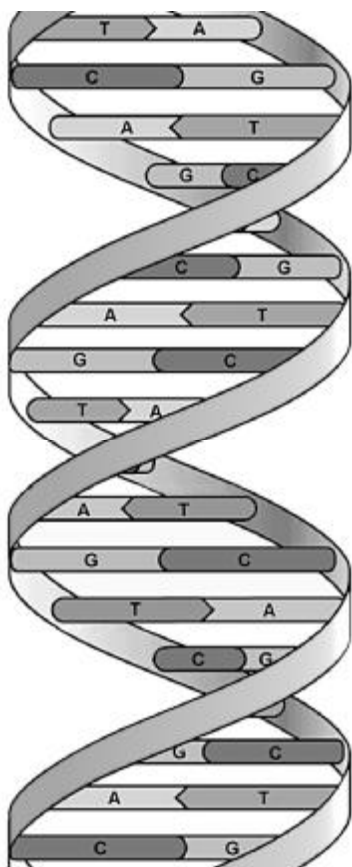
‚Žijeme‘ ve velice sofistikované verzi hry s virtuální realitou. Nebo také, jinými slovy, holografickém internetu vytvářejícím iluzi 3D. Naskytá se podstatná otázka: „Když tvoříme naši vlastní neskutečnou realitu, proč tedy všichni vidíme ten samý ‚základní‘ svět v ulicích, ty stejné lidi, auta, cesty, lesy a hory?“ Odpovědí je, že jsme krmeni frekvenčními signály Matrixu, který nás chce ovládat. Tyto signály následně dešifrujeme jako naši společnou realitu, zvanou Svět (Obrázek 37). Jednotlivé názory na to, co ‚vidíme‘, se mohou lišit. Je to tím, že každý přidáváme ještě svou vlastní rotaci. Všichni však sdílíme stejnou základní realitu, protože z Matrixu přijímáme a dekódujeme ty samé signály. Tahle realita není ‚tam venku‘, je ‚tady uvnitř‘ – v našich hlavách. Ještě přesněji, je v naší genetické databance – DNA. Tak jak to výstižně napsal Edgar Allan Poe: „Vše, co vidíme a co se nám jeví být, je jen sen ve snu“... jeden hologram uvnitř dalšího.

Koncem léta 2004 jsem potkal přítele Mika Lamberta. Působí na Shen Clinic na Isle of Wight v Anglii. Mike je léčitelem, který se vždy snaží oprostít od pout své profese v zájmu většího porozumění. Jako obvykle, nepřináší mu to zrovna velkou popularitu mezi lékařskými autoritami. Dokonce ani mezi těmi, kteří chtějí předepisovat normy pro takzvané alternativní nebo doplňkové terapie. Ještě jsem neviděl žádnou

hierarchii, která by nevycházela z těch samých charakteristik kontroly událostí a tvrdé obrany statusu quo. Co a kdo tyhle hierarchie zastupuje, není podstatné. Tím je právě fakt, že vytváří opakované uvíznutí mysli. Dokonce i anti-hierarchické hierarchie se chovají stejně. Jako potvrzení lze pohlédnout na ‚radikální‘ a anarchistické organizace. „Právo, pořádek a pořádek. Vaše anarchistická komise již rozhodla, jaká budou pravidla.“ Koukat na to, jak stejné postupy ovládají i oblast alternativní medicíny, je prostě k zešílení. Nicméně v 80. letech minulého století Mike Lambert napsal dokument čerpající přímo z tehdejších poznatků o DNA a deoxyribonukleové kyselině. Ta je genetickou knihovnou těla a nalezneme ji v každé buňce. Těch máme všichni zhruba 193 miliard kilometrů. Je to právě DNA, která nese kód naší fyzické charakteristiky. Ale je toho ještě mnohem víc, než jenom to. Obsahuje sto miliardrát více informací, než naše nejsofistikovanější zařízení pro ukládání dat. Nám známá DNA reprezentuje ani ne 3-5% zmapovaného lidského genomu. Zbýlých 95-97% naše konvenční věda prostě zatím nechápe.*

Obrázek 37: Neustále přijímáme kolektivní realitu ve formě vln vysílaných Matrixem. Tyto frekvence následně dešifrujeme jako iluzorní 3D holografickou realitu. Můžete si ji také představit jako holografickou televizi, v které se pak promítají obrázky. Jsou to však vlastně jen vlny z vysílače, které televizní přístroj dešifruje do pohybujícího se obrazu.


```

CCCAACACCCAAATATGGCTCGAGAAGGGCAGCGACATTCTGCGGGGTGGCGGGAGGGAAATGCC
GCGGGCTATATAAAACCTGAGCAGAGGGACAAGCGGCCACCGCAGCGGACAGCGCCAAGTGAAGCCT
CGCTTCCCCTCCGCGGGGACAGGGCCGAGCCGAGAGTAGCAGTTGTAGCTACCGGCCAGGTAGG
GCAGGAGTTGGGAGGGGACAGGGGACAGGGCACTACCGAGGGGAACCTGAAGGACTCCGGGGCAGA
ACCCAGTCGGTTCACCTGGTCAGCCCCAGGCCCTCGCCCTGAGCGCTGTGCCTCGTCTCCGGAGCCAC
ACGCGCTTAAAAAGGAGGCAAGACAGTCAGCCTCTGGAATTAGACTTCTCAAATTTTTCTCTAG
CCCTTTGGGCTCCTTTACCTGGCATGTAGGATGTGCCTAGGGAGATAAACGGTTTTGCTTTAGTTGT
CGCCAAGGCAGTTCCTTCCAACTAGCGCTAGAGCGAATGAGCGAGCAGCCAGGACCACCATTCTG
GGTTTCCAACAGGCGAAAAGGCCCTTTCTGAGTTTAAAATGTCACAGGGTTCCTAACAGGCCACTCT
TCCCTGGATGGGGTGCCAAAGCCTTTCCCATGGGCATCTCCTTCCACCCTCAGCTGGCCAGCAAG
CAGGCAGTGCTGAGGCCTTATCTCCCTAGGTGACAGATGTGGTCAGGGAGGCGCAGAGAGGATGGGC
ACTAGCGTCCAGCTCCTGGAACAGGTGTCAGGCAGGGAGGGCAGACAGGCTTGGGAACATGTTCCC
CTGGCTATGTGGACAGAGGACTTCTCAGTGGGTCTCGCGACCCTGTGCCCTTTTCTGGTTCAGGG
CAGCCTTAGCCGGGGCAAAGGTCGAGAAGAGAACCCTGGTCGCCGCCCTGGCAGAATTTGAGTGGC
TCCGGCAGGAGATGTCCCTAGGTTCTGGGGAGGGAGGACGTGGGGCCAGCCAGGCTTACCCCCC
CTGCCGCTGAGACTTCTGCGCTGATGCACCGGCCTCTTCCGGGTCTCCCTGTCTTGCAGAACTA
GACACAATGTGCGACGAAGACGAGACCACCGCCCTCGTGTGCGACAATGGCTCCGGCCTGGTAAAG
CCGGCTTCGCCGGGGATGACGCCCTAGGGCCGTGTTCCCGTCCATCGTGGGCCGCCCCCGACACCA
GGTCAGGCTGCCCTCCGCAGAGGGAGCCGGCTCGGGTCCCCCGCTAAGCCAGCCTGGTCCACC

```

Obrázek 38: Dvojitá šroubovice DNA. Krystalický přijímač, vysílač a zesilovač frekvencí, nebo také ‚světlo‘, které nás spojuje s Matrixem. DNA je softwarový program, který obsahuje naše genetické data a to, čemu říkáme mysl a emoce.

Obrázek 39: DNA můžeme nazvat sadou písmenných kódů tvořenou znaky A, G, C a T. Jejich uspořádání rozhoduje o povaze naší ‚fyzické‘ formy. Nepřipomíná vám to běžící kódy z filmů Matrix?

Mike mi ukázal souhrn toho, co před těmi léty sepsal. Když jsem to jenom letmo prolétl, narazil jsem na dvě věci, které přímo byly do očí:

- 1) DNA všeho živého, každé formy od lidské bytosti až k reptiloidním bytostem, přes kočky, psy, stromy, kytky, ryby, hmyz, prostě všechno, sdílí ten samý, nám známý kód A,G,C a T (adenin, guanin, cytosin a tymin)
- 2) DNA je krystalická struktura a zároveň přijímač, vysílač a zesilovač frekvencí, nebo-li ‚světla‘.

„No, do hajzlu!“, pomyslel jsem si. To je ono! Tak takhle to dělají. Tohle je naše přípojka/zástrčka do Matrixu. Je to DNA! Když se podíváte na grafickou strukturu DNA, je to dvojitá šroubovice. Pokud ji ale rozpojíme, vypadá jako dva žebříky (Obrázek 39). Ačkoli někteří badatelé se domnívají, že jich tam kdysi bylo mnohem víc. Točité schodiště se v svobodo-zednářské symbolice vztahuje k DNA. Ona je klíčem k ovládnutí lidí. Stejný samý symbol nacházíme i v tajných školách mystérií dávného světa. Posloupnost A, G, C a T rozhoduje o genetické charakteristice. Jak bude vypadat vaše tělo a jestli bude mít podobu myši, slona či narcisu (Obrázek 39).

**Údaje se liší dle zdroje. Taky jsem viděl záznam o 90%. Nicméně, přesným údajem je, že naprostou většinu DNA věda ještě nechápe.*

Obrázek 40: Při velikém zvětšení se DNA začíná nápadně podobat reptilovi - plazovi .

Obrázek 41: Starověký dvojitý stočený had, dnes známý jako 'Merkur', Symbol pro DNA a (výstižně) také pro dnešní zdravotnické profese.

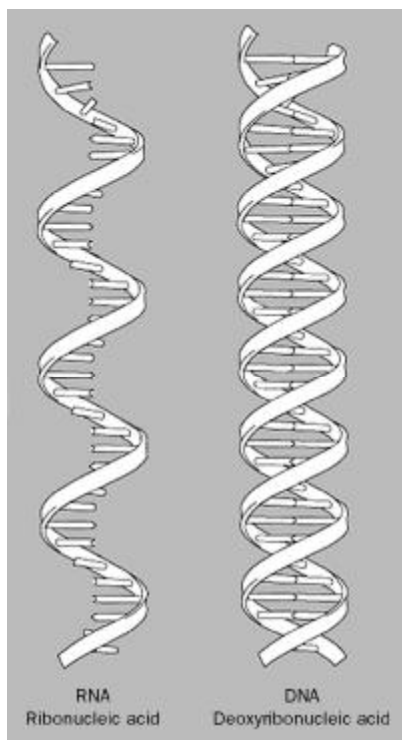
Do hry vstupuje ještě jeden důležitý hráč, o němž se krátce zmíním. Rozdílnost DNA v rámci druhů je mnohem menší, než všechno to, co mají společné. 90% lidské a myší DNA je stejná. Jsou tu enormní paralely mezi DNA člověka a mouchy. Deník San Francisco Chronicle v jednom ze svých článků uvádí: „... DNA je univerzálním softwarovým kódem. Základní instrukce pro život, od bakterií až po lidi, jsou zapsány stejným jazykem.“ No a tímhle jazykem je jazyk Matrixu.

Když DNA dostatečně zvětšíte (pod mikroskopem), vypadá jako had (Obrázek 40). A není náhodou, že hlavním symbolem, který se objevoval v celém starodávném světě, je právě 'Merkur'. (Obrázek 41). Dvojitý had obtočený kolem tyče – symbol zdravotnické profese. DNA, základ 'fyzické' podoby, vypadá jako plaz a nejstarší část lidského mozku, známe jako 'R-komplex' nebo-li plazí/reptiliánský mozek. Jak do toho celého zapadají Reptiliáni (Plazi) a Illumináti, vysvětluji v následující kapitole. O čem si myslíme, že je 'fyzické', je ve skutečnosti holografická iluze. Jak je tomu u všeho, základní formou DNA je frekvenční pole. Je to jakýsi druh diskety nebo CD-čka, na kterém je uložen genetický program. Lépe se nad tím přemýšlí v počítačové terminologii. Tak dokážeme co nejjednodušeji pochopit, jak to celé funguje.

Na příkladě rozmnožování můžeme pozorovat fyzickou stránku věci. Když otcova spermie splyne s matčíným vajíčkem, z tohoto spojení se pak začne vyvíjet dítě. Na energetické úrovni, za holografickým projevem 3D reality, se dva softwarové programy kopírují na další disk. Nahrává se DNA otce i matky a výsledkem je ‚disk‘. Je to program obsahující směs obou rodičů – dítě. Takhle se předává genetická výbava a poruchy. Stáhnutý počítačový vir, či jiné vady, budou nahrány na nový ‚disk‘ - ‚další generací‘. Tělo se vytvoří z jediného oplodněného vajíčka (programu).

To je následně kopírováno znovu, a znovu, dokud dospělý člověk nemá cca 50 až 100 biliard buněk. Každá jedna obsahuje stejnou knihovnu instrukcí. Ty jsou pak čteny podle funkce stejně, jako počítač čte software.

Čtečkou tohoto našeho softwaru je RNA – ribonukleová kyselina. Obvykle se vyskytuje ve formě jednoho vlákna. Pro jednoduchost tedy, DNA je jako disk nebo šablona a RNA je jako laser, který čte informace z disku a zprostředkovává je dál buňkám (Obrázek 42). RNA rozhoduje o buněčných funkcích. Prostě zvolí, kterou informaci z DNA přečte a doručí k vybrané buňce. Přeloží jednu sadu DNA dat a je z toho mozková buňka, přeloží jinou a dostaneme buňku jater. Jedna část RNA dekoduje DNA informace a další rozhoduje, které informace budou právě použity. K pochopení RNA – toho, jak funguje a jak dělá rozhodnutí o překládání – má mainstreamová věda pořád ještě hodně daleko. Ovšem právě tady tkví další mocný klíč k tvorbě reality. Ona rozhodnutí RNA může vlastně činit Matrix prostřednictvím DNA. Nebo taky intervence vědomí, které dá pokyn k přepsání programu těla. Svůj vliv zde také mají samozřejmě i mentální a emocionální faktory. Jsou jimi stres, trauma, elektromagnetické a chemické znečištění včetně různých doplňků v našem jídle a pití. To vše může destabilizovat čtecí proces RNA a způsobit chyby překladu vedoucí ke katastrofě. Tyto faktory, a mnohé další, vlastně ovlivňují způsob, jakým RNA čte DNA. Ten je základem obou, fyzického i psychického zdraví a našeho smyslu pro realitu. Je důležité to pochopit. Protože, zatímco DNA uchovává data, RNA rozhoduje, které data zvolit a provést. Počítač má harddisk. O aktivaci a použití konkrétní informace však rozhoduje ten, kdo sedí u klávesnice. RNA je laserová čtečka. Ona rozhoduje o tom, kterou úroveň reality si zažíváme. Je to obdobné příkladu se zhypnotizovaným Tomem, který nebyl schopen vidět svou dceru. RNA čte jeho realitu skrze DNA, v linii s jeho naprogramovaným přesvědčením, že jeho dcera tam (v místnosti) není. Způsobem, jakým RNA přečte DNA, rozhoduje také o našem fyzickém a psychickém zdraví. Rozhoduje, zda genetickou vadu přečte, nebo ji bude ignorovat.

Obrázek 42: RNA ,laser' čte DNA software a předává informaci buňkám. To, kterou část DNA ,disku' si zvolí ke čtení a komunikaci, je kontrolováno silou ovládající RNA – programem, nebo vědomím, což se odvíjí od stavu našeho vědomí a napojení

Odted', když budu mluvit o DNA nebo DNA síti, budu do toho zahrnovat také práci RNA a jí činěné volby, co přeložit a kam to poslat.

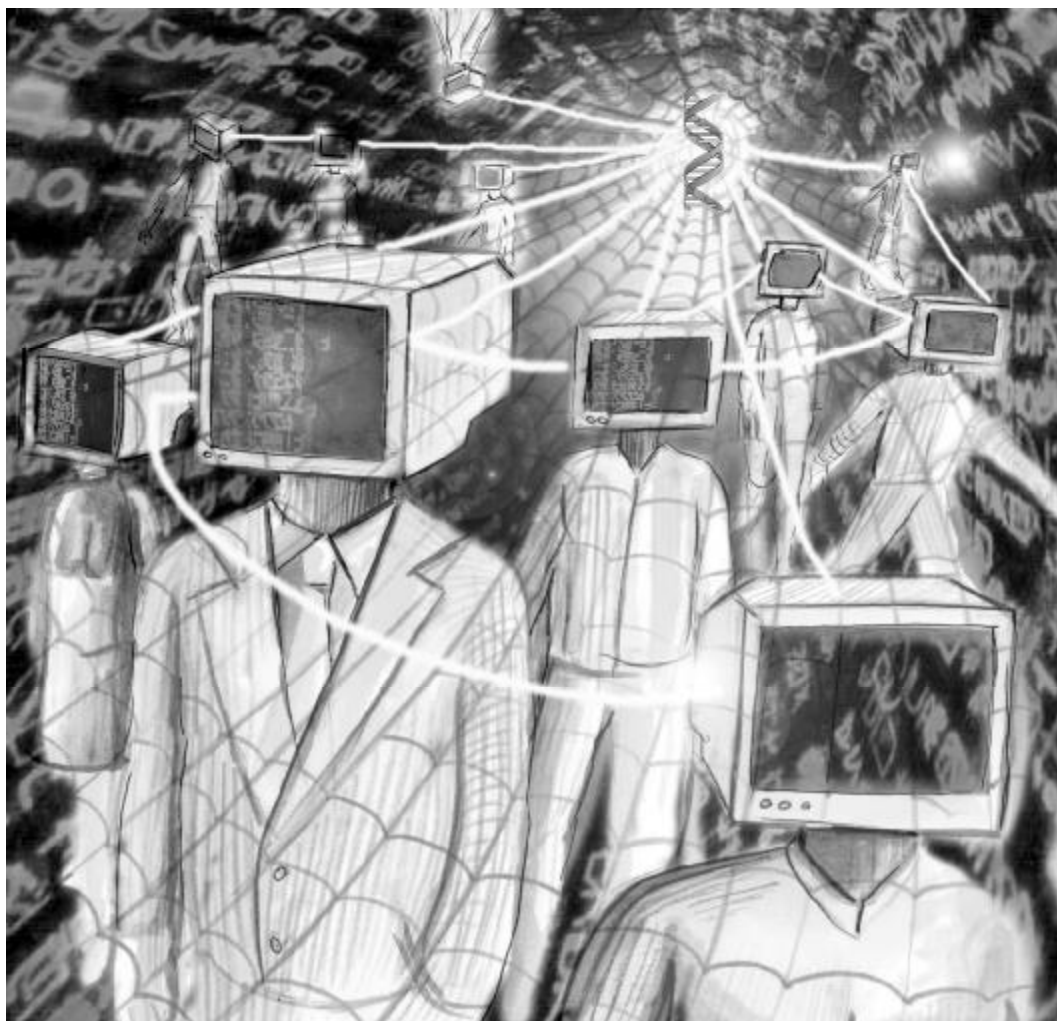
Říká se ,Trénink dělá mistra'. A je to pravda, protože mysl/tělo je jako počítač, který čte software. Fotbalista pořád trénuje a trénuje, výsledné data jsou stahována na disk a mohou být zpřístupněny později, když nastoupí k utkání. Když se v určitém okamžiku dostane k míči, ,počítač' zareaguje podle uložených dat. Pochtivě trénujte a zahrajete dobrý zápas a naopak. Když trénuji svého malého syna Jaymieho chytání, vždy mu říkám: „Trénuj tak, jak bys rád hrál“. Počítač nedělá rozdíly mezi tréninkem a opravdovým zápasem. Pouze reaguje na vstup, který si nahrál pro uvedenou situaci. Je to stejné se všemi dovednostmi, které chcete rozvíjet. I když, nezáleží na tom, jak tvrdě trénujete. Některé věci vám určitě půjdou líp a přirozeněji, než jiné. A to díky základnímu programu, který jste ,zdedili' na začátku.

Co mě ve spisu Mike Lamberta zasáhlo nejvíce, byl vztah mezi DNA a přijímáním a komunikací informací. Jak poukázal, DNA je krystal, který vyzařuje světelnou energii ve formě fotonů. A to do takové míry, že jej někteří přirovnávají k ,ultraslabému laseru' – to samé s RNA. Zlomem ve vědeckém výzkumu může být pochopení, že DNA je perfektní anténou/vysílačem. V jednu článek na internetu se píše:

Z charakteristického tvaru/formy téhle obří molekuly – točené dvojitě šroubovice – DNA reprezentuje ideální elektromagnetickou anténu. Na jedné straně je prodloužená, takže tvoří zahnutou anténu, která velmi dobře vede elektrické pulsy. Na druhou stranu, viděno shora, má i prstencový tvar, čili je dobrou magnetickou anténou.

Pomocí tohoto přijímače/vysílače se realizuje připojení k Matrixu. Již dva roky říkám a píši, že naše realita je jako holografický internet. Naše těla jsou podobně, jako počítače, připojeny k ,World Wide Web' - celosvětové síti (Obrázek 43). Počítač může projíždět kolektivní realitu, kterou nazýváme Internet. Navštěvovat zpravodajské servery, sportovní stránky, stránky ochrany životního prostředí, porno stránky, cokoliv. Přes Síť/Web můžeme také komunikovat s jinými počítači, např. e-mailem, nebo zasíťováním jednotlivých pc. To když jsou počítače spojeny kabelem a pracují společně/zároveň. Všechny počítače na světě, připojené k internetu, sdílejí tu samou společnou/kolektivní realitu - ten samý Matrix. Lidé také. Takhle můžeme brouzdat naší iluzorní síti holografických měst, lidí a zájmů. Můžeme sledovat zprávy

(zpravodajské servery), sportovat (sportovní stránky), pracovat pro neziskové organizace a chránit přírodu (environmentální stránky), nebo hledat každého muže či ženu, kterou se nám zachce (porno stránky). Princip je pořád stejný. Naše kolektivní ‚fyzická‘ realita je jako holografický internet. Naše těla zas jako biologický počítač/stroj. Chápeme princip, jakým je WWW připojena skrze telefonní linku nebo kabelovou síť. Já však chtěl vědět, jak je generována naše kolektivní realita. Když jsem si přečetl větu, že DNA je krystalický komunikátor a přijímač světla - typu laseru, našel jsem svou odpověď. Matrix byl odhalen.

Obrázek 43: Naše mozky a DNA/RNA jsou jako počítačové terminály, které přijímají a vysílají data. Informace kolují mezi mozkem Matrixu, ostatními lidmi a živými formami. Pohybujeme se v holografické verzi internetu.

Rozvinutím téhle myšlenky začalo mou mysl zaplavovat porozumění a pochopení. DNA je ve skutečnosti počítačovým terminálem. Pomocí něj se zalogujeme do Matrixu a ten nás ‚krmí‘ svou kolektivní realitou – iluzí, která nás zotročuje. Einstein řekl: „Realita je iluzí, třebaže neodbytnou/stálou.“ Tím stálým prvkem je virtuální hra vysílaná superhologramem Matrixu k hologramu těla skrze DNA. RNA pak rozhodne, který program bude přečten a projeví se jako ‚realita‘. Toto rozhodnutí je kombinací programového, psychického a emocionálního stavu porozumění, a pro ty, kteří se probouzejí – i vědomí. Dlouho říkám, že myšlenky, odpovědi a reakce lidí jsou kontrolovány genetickými znaky jejich těl – softwarovým programem, zděděným od rodičů a linie předků. Viděl jsem tělo jako vzdorovitého koně, kterého musí vědomí zkrotit

a harmonizovat. Udělá tak uskutečněním své reality přes tu, kterou zdědilo geneticky, nebo ji získalo od společnosti, naprogramované tělem, čili ‚koněm‘. Cítil jsem, že ‚kůň‘ (DNA) ovládá tyto akce a reakce. Nikoli ‚jezdec‘ (vědomé prožívání světa prostřednictvím těla). U takových lidí se budou zděděné genetické znaky, jako třeba alkoholismus, v jejich prožitcích neustále opakovat, než je ti s vědomým silnějším než programová DNA rodu, nebudou schopni přepsat a zabránit tak opakování. RNA se prostě rozhodne přečíst program jinak, než u rodiče alkoholika.

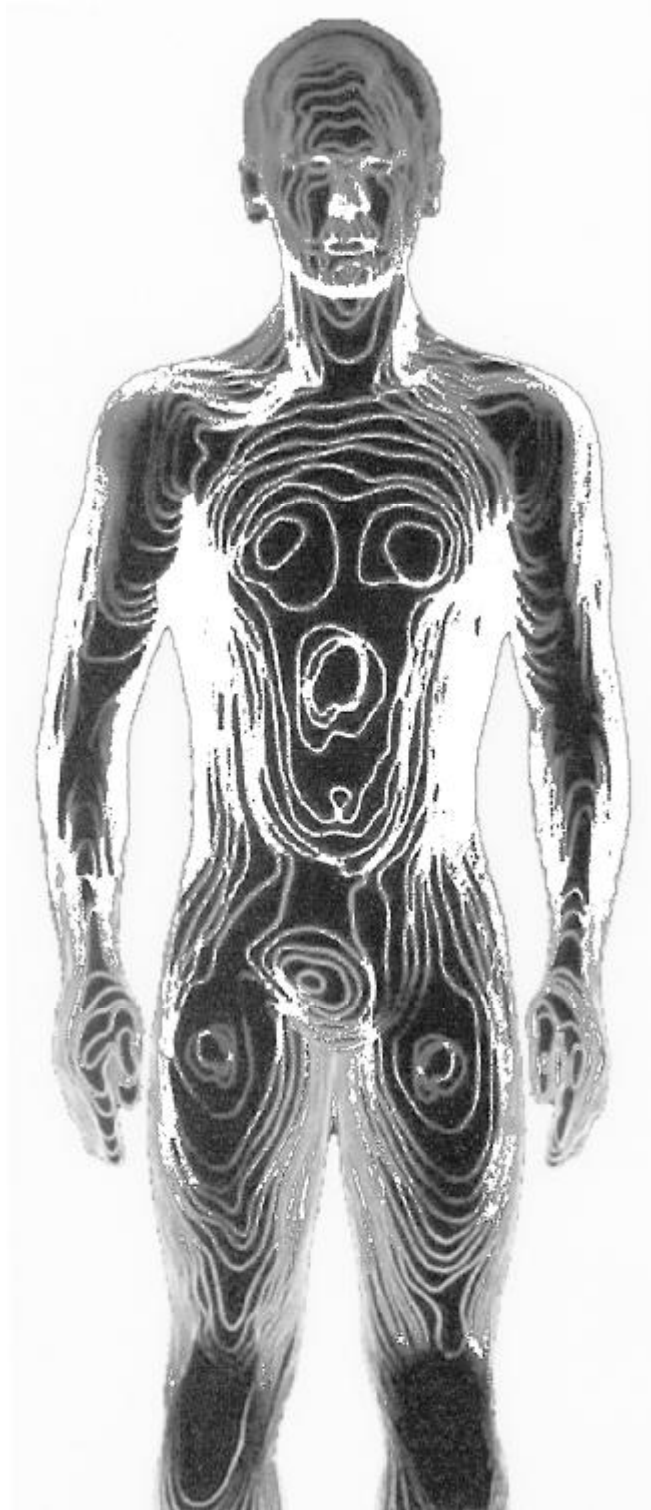
DNA/RNA je počítač reagující na přijímaná data. Tato data mohou přicházet z Matrixu, našeho vědomí, nebo skrze programy ovlivňované dalšími programy. To je způsob, jakým je lidská společnost manipulována k programování lidí pomocí falešné reality. V Tales from the Time Loop (Příběhy z časové smyčky, další kniha Davida Icka, pozn.překl.) vzpomínám na své stavy změněného vědomí (při jedné z příležitostí jsem zkoušel psychoaktivní substanci, v tomhle případě ‚magické houbičky‘). Hlas ke mně promlouval znovu, právě když jsem procházel kolem boxu pro koně zaparkovaného v ulici. Jezdec a kůň byli poblíž. Připomněl mi, že analogie s koněm a jezdcem – tělem a vědomím – je opodstatněná. Řekl: „Představ si, že ‚nadcházející‘ vědomí se musí vyrovnat se všemi těmi zděděnými programy, přesvědčeními a představami o realitě, uloženými v DNA. Pořád nevíš, proč jsou lidé tak lehce manipulovatelní? Vždyť oni už začínají geneticky naprogramování.“ Většina lidí vynaloží spoustu energie ke zvládnutí zděděných návyků, reakcí, tužeb a požadavků své DNA. Pak jim jí už moc neostává na to, aby se porozhlédli a prožili z iluze. DNA převádí signály z Matrixu na holografický iluzorní svět. Také se propojuje s DNA jiných lidí a živých forem, aby vytvořila lidské kolektivní vědomí. Tenhle holografický internet – Matrix – je to, čemu říkáme ‚Stvoření‘.

DNA neobsahuje jenom zděděný genetický software. Ten je neustále přidáván a přepisován zprávami, které přicházejí z Matrixu, vědomí a ‚společenského‘ programování. Říká se tomu ‚evoluce‘. Pro představu. Právě mozek/DNA a jeho informační smyčka s centrálním počítačem Matrixu vede ke změnám u zvířat, k přizpůsobení se měnícímu se prostředí a okolnostem. Na Začátku bylo Slovo / Word – Microsoft Word a příběh se neustále mění v odezvu na odesílané a přijímané informace od Matrixu a jiných zdrojů. DNA/RNA je biologický počítač, který čte interaktivní softwarové programy, přesně tak jako krystalický mozek překládá elektrické signály. Ty přicházejí ze smyslů, kde jsou převáděny na vzhled, zvuk, vůni, chuť a dotek – iluzorní holografický svět, existující pouze v našich hlavách. Mozek je pro tělo to samé, co je CPU (centrální řídicí jednotka) pro počítač. CPU, neboli centrální procesor je odpovědný za ovládání a čtení všech komunikačních kanálů a je nejdůležitější částí počítačového systému. Jedním z vysvětlení, které jsem našel, bylo, že CPU je ‚mozkem počítače‘ a lidský mozek je CPU těla. Léčebné umění akupunktury je založeno na liniích/dráhách energie, která protéká tělem. Nazýváme je meridiány. Na obrázku 44 můžete vidět systém meridiánů pořízený gama kamerou poté, co byly do akupunkturních bodů vpraveny radioaktivní stopové prvky.

Tohle je počítačem zvýrazněná verze obrazu pocházející ze studie Necker nemocnice v Paříži ve spojení s Cytologickou laboratoří Vojenské nemocnice. Už vím, co mi meridiány připomínají. Obvodovou desku. Tahle energie, v akupunktura známá jako ‚či‘, se skládá z fotonů, nesoucích informaci počítačem těla, pod vedením CPU – mozku. K této síti také propojuje systém čaker.

Po napsání téhle kapitoly, jsem narazil na výzkum Floridské Univerzity, který ještě víc potvrzuje ‚počítačovou‘ povahu DNA. Z 25 000 neuronových buněk extrahovaných z jednoho krysího embrya ‚vypěstovali‘ v laboratoři mozek a učili ho létat na simulátoru F-22! Součástí vědeckého projektu bylo vyvinout druh ‚živého‘ počítače, který je schopen ‚myšlení‘. Krysí buňky dokážou létat na stíhačce, přesně tak, jako když si vy stahujete nový software do počítače. Neurony byly ponořené do speciálního tekutého roztoku, aby zůstaly naživu. Byly rozprostřeny přes elektronickou mřížku/síť 60 elektrod v malé skleněné nádobce. Napoprvé vypadaly pod mikroskopem jako tisíce zrníček písku. Zanedlouho se však buňky začaly propojovat do formy, které vědci říkají ‚živé výpočetní zařízení‘ neboli mozek. Se stíhačkou bylo propojeno přes stolní počítač. Byl cvičen naučit se řídit letadlo, dokonce ve větru o síle hurikánu. Dr. Thomas DeMarse, jeden ze zainteresovaných vědců, řekl:

„Když jsme je poprvé propojili, letadlo se vždy zřítilo, ale ... neuronová síť se pomalu adaptovala, jak se mozek učil kontrolovat stoupání a rolování. Pochvilu se již dostal na krásnou rovnou trajektorii v jedné linii. Síť přijímá informace o zvednutí a rolování letadla formou stimulujících pulsů a jeho reakce se časem mění. My jsme v tomhle vzdělávacím procesu jeho učitelé.“

Obrázek 44: Počítačem zvýrazněný náčrt systému meridiánů, pořízený gama kamerou poté, co byly do akupunkturních bodů vpraveny radioaktivní stopové prvky. Tohle je obvodová deska tělního počítače. Tahle energie, v akupunkturu známá jako „čí“, se skládá z fotonů, nesoucích informaci počítačem těla, pod vedením CPU – mozku. K této síti je také připojen systém čaker. Když jsou energie (informace) zablokovány nebo potlačovány, projevují se jako choroba nebo onemocnění. Akupunkturní jehly udržují energetický tok a jeho harmonii a tím i zdravé tělo.

Tohle se děje lidem každý den. Naše DNA počítačové buňky stahují data z Matrixu a „společností“ a jsou cvičeni podle toho programu reagovat, jako krysí buňky v simulátoru. Jediným způsobem jak přepsat DNA je prostřednictvím zásahu vědomí. Když se nám to podaří, rezonance hologramu těla vzrůstá s rychlostí otáček částic, neboť je odezvou vzrůstajícího dosahovaného vědomí. Vědomí pak řídí události

prostřednictvím DNA a nikoli programu s nízkými vibracemi. Vývoj biologických strojů, které umí ‚myslet‘ je nebezpečnou cestou a možné následky/důsledky byly skvostně vyobrazeny ve filmech Matrix, kde světu vládly myslící stroje. (No jistě, nestalo se tak již?) Převrat biologických počítačových strojů v těchto filmech nám ukazuje způsob, jakým došlo k únosu Matrixu vědomým strachem.

Mezi lidskými DNA počítači, počítači zvířat a všeho živého probíhá neustálá výměna zpráv. Tohle nám opět ještě další rozšíření a vyjádření Matrixu. Jak prokazují experimenty, tímto způsobem můžeme beze slov komunikovat se zvířaty, stromy a rostlinami a jakým způsobem sbíráme od lidí dobré či zlé ‚vibrace‘, bez ohledu na to, jaké jsou vnější projevy. Je to trochu jako rozesílat vibrační DNA e-maily. Nazvěme je ‚d-mail‘. Dostanete d-mail s informací, že chlap naproti vám je podvodník. „Hej, Ethel, dostávám zlé vibrace od toho chlápka naproti.“ Tato DNA počítačová propojení tvoří to, co nazýváme kolektivní myslí. Švýcarský psycholog, Carl Jung, je označil termínem ‚kolektivní nevědomí‘.

Mnohokrát jsem psal o takzvaném syndromu ‚sté opice‘. Jeho podstatou je že, když se pár jedinců nějakého druhu učí něčemu novému, najednou všechny, nebo většina druhů začne dělat to samé. Instinktivně, bez toho, aby jim to někdo ukázal. Můžou nám říkat, že je to záhadný fenomén, ale je to velmi jednoduché. Dokonce mnohem více, pokud začínáme chápat povahu DNA ‚internetu‘. Opice, nebo kterýkoliv jiný druh komunikují nové znalosti/vědomosti skrze svou DNA rozsáhlým aktem učení a realizace. Jako objevit novou informaci a hodit ji na web, a tak ji zpřístupnit každému, kdo se pak přihlásí. V tomhle případě, ‚každý‘ je zbytek druhu operující se stejným DNA kódem a na stejné vysílací frekvenci. Takhle komunikují všechny druhy. Proto je to víc efektivní v rámci jednoho druhu, než mezi různými. Sdílejí ty samé DNA kódy. Vysílají a přijímají na stejné vlnové délce. Obdobné je to u lidského druhu, a proto systém hledá způsob, jakým nás udržet rozdělené, aby podkopal schopnost kolektivního nevědomí přepisovat realitu.

Jak jsem se již zmínil, máme kolem 193 miliard kilometrů DNA. Naše těla jsou monumentální počítačové terminály, které dokážou zpracovávat neuvěřitelné množství přijímaných i odesílaných informací. Je to dost na to, abychom přijali a udrželi kolektivní iluzi, které říkáme svět nebo vesmír. Matrix ovládá vědomí, uvězněné v těchto vibračních stěnách, tím, že ho drží ve falešné realitě, které vědomí považuje za skutečnou. Činí tak neustálým vysíláním ‚světa‘ jako frekvence, nebo vlny, pole do počítačového terminálu DNA. Pak DNA prostřednictvím mozku/RNA dekoduje tato vysílání jako holografickou formu, které říkáme fyzické, nebo pěti smyslové universum.

Někteří badatelé se domnívají, že základem tohoto procesu jsou synapse, distribuující informace mezi nervovými buňkami mozku. Princip je podobný televizi, která dekoduje frekvence či vlny, odesílané vysílačem do obrázků na obrazovce. Jediným skutečným rozdílem je, že DNA/RNA to dělá holograficky, aby vytvořila iluzi 3D, i když se již začíná mluvit také o holografické televizi.

Byly to objevy Francouze Jean B. J. Fouriera, které později vedly k vynalezení televize i hologramu. Vynalezl proces, kterému se říká Fourierova transformace. Je to matematická metoda, která konvertuje modely/vzory do jednoduchých vln a zase zpátky. Takto umožňuje televizní kameře převádět obrazy na elektromagnetické frekvence. Televize je pak převádí zpět. Vědci zjistili, že lidský mozek funguje na principu Fourierovy transformace. Je to dekodér frekvencí. Přesně! Ke konci sedmdesátých let minulého století výzkum Russella a Karen DeValois, dvou neuropsychologů na Berkleyho Universitě, odhalil závažné důkazy podporované nespočtem dalších vědců z celého světa, že mozek dekoduje frekvenční modely/vzory a převádí je na holografické obrazy, které vidíme (nebo si myslíme, že vidíme). Mozkové buňky ve zrakovém centru reagují na rozdílné frekvenční vzory a aktivují se dle typu frekvence, kterou přijímají. Předpokládám, že to je dekodování frekvenčních signálů, vlnového vysílání Matrixu, do iluzorních hologramů ‚fyzického‘ světa. I když bych řekl, že v tom roli hraje celý mozek, nikoli pouze zrakové centrum. Vskutku, zahrnuje to ještě dokonce další oblasti, než jenom mozek. Celé tělo, všech 193 miliard kilometrů DNA (společně s RNA) se podílí na dešifrovacím procesu. Více než století už se ví, že ucho je dekodér frekvencí. I experimenty George von Bekesyho, dalšího držitele Nobelové ceny, dlouho potvrzovaly, že na tyto frekvence reaguje i kůže. Hlas v Brazílii mi oznámil, že všech pět smyslů je dekodérem frekvencí a už víme proč. Dekodérem je mozek a DNA/RNA operující v každé buňce.

Jak jsem uvedl dříve, DNA (stejně jako RNA) vyzařuje světelnou energii ve formě fotonů v takovém množství, že jí můžeme přirovnat k ‚ultraslabému laseru‘. Generuje spojitě světlo přesně tak, jako naše technologické lasery. Lasery vytvářející hologramy. Matrix vysílá své signály jako vlnu, nebo interferenci, vzory a je možné, že laserové světlo vyzařované DNA/RNA je součástí procesu jejich převádění na holografické zastoupení vln – lidí, zvířat, rostlin, domů, ulic, lesů a krajiny. Je to scéna z počítačové hry, kterou lépe vidím, když procházím nebo jedu kolem. Jednou ze záhad kvantové fyziky je, jak se částice mohou chovat zároveň jako vlna (nefyzická) nebo jako částice (očividně fyzická). Vlnové formy se stávají částicemi jenom, když jsou pozorovány – když se na ně díváme. Ve skutečnosti to způsobují DNA/RNA/mozek, že vlna či interferenční vzorec vytvářejí iluzorní hologram. Akt ‚pozorování‘ – zaměření pozornosti - vytváří z vln hologramy. V takové chvíli jsou kvantová fyzici svědky přeměny vlny v částici.

Obojí, vlna i částice (vlna pozorována DNA/RNA/mozkem jako hologram) existují zároveň ve stejném čase a nepřecházejí z jednoho stavu do druhého. Když laser posvítí na fotografický interferenční model, kde vytváří hologram, jeden nenahrazuje druhý. Obojí, jak vlna, tak hologram (částice), spolu koexistují. To jenom pozorovatel vidí hologram jako primární realitu. Vlna je možnost, částice je ‚fyzickou‘ zkušeností. Karl Pribram, neurofyziolog ze Standfordské University, je již nějaký čas v přední linii porozumění holografické podstaty fyzické reality. Michael Talbot napsal o jeho závěrech v Holographic Universe (Holografický vesmír):

„... (Karl) Pribram (si uvědomil), že objektivní svět neexistuje. Aspoň ne způsobem, jakým jsme zvyklí si ho představovat. ‚Tam venku‘ existuje pouze obrovský oceán vln a frekvencí . Realita se nám pak jeví konkrétní jenom proto, že naše mozky jsou schopné pobrat tuhle holografickou změť a převést si ji na větve, kameny a jiné známé objekty, které tvoří náš svět...“

„... Jinými slovy, jemnost čínské porcelány i pocit písku na pláži pod našima nohama jsou pouze přepracovanou verzí syndromu neexistující končetiny (když člověk po amputaci ještě dlouho vnímá svou ztracenou končetinu)...“

„Podle Pribrama, tohle neznámá, že čínské hrnečky a zrníčka plážového písku neexistují. Znamená to jenom, že čínský šálek má dva velice rozdílné aspekty této reality. Při filtraci skrze čočku našeho mozku se manifestuje šálek. Ale když se dokážeme zbavit naší čočky/objektivu, zažijeme si jej jako interferenční model. Co je tedy skutečné a co iluze? ‚Obojí mi přijde reálné‘, říká Pribram. ‚Nebo když chcete, ani jedno není skutečné.‘“

Vím, že konvenční vědci by ideu, že laser vyzařující z DNA/RNA je dost silný na to, aby vytvářel hologramy, včetně svého vlastního ‚těla‘, zavrhnuli. O DNA se uvažuje, že má sílu laseru asi jako jedna svíce. Nutno však podotknout dvě věci. Zaprvé, DNA laser je koherentním světlem, zaměřeným a koncentrovaným. Naproti tomu svíce své světlo a sílu rozptyluje. Zadruhé, DNA laser je mnohem silnější a výkonnější než jediná svíce. Co věda jednou zjistí. Schopnost něco změřit je závislá na vyspělosti technologie, kterou k tomu použijeme. Zkuste si změřit přesnost nejvyspělejšího počítače pomocí dětského kuličkového počítadla. Skutečná síla DNA/RNA funguje v pásmech, které ještě lidská věda neumí změřit a kterým nerozumí. Když vaše rádio není přesně naladěné na stanici, může znít vzdáleně, tiše a nejasně. Trefte správnou frekvenci a ta samá stanice vám vpraví díru do hlavy.

Věda si myslí, že v znalosti DNA je už dostatečně pokročilá. Že ví, jak funguje a zná i sílu jejího laserového vyzařování. No v porovnání s tím, co tady ke zkoumání ještě zbývá, loví mainstreamová věda mamuty a dělá „uga uga“. Přiznejme si to na rovinu. Vědci znají, nebo si myslí, že znají, pouze 3-5% naší DNA.

O zbylých 95-97% vědí takzvaně houby. Tak jak můžou kázat o tom, co DNA nebo nedělá? To samé s RNA. Těch zbývajících skoro 97% nazývají ‚odpadní/zbytkovou DNA‘, protože prý nedělá nic prokazatelného. Dovolte mi to zopakovat, pro případ, že vám to uniklo, nebo se pořád snažíte posbírat svou čelist ze země. Těmto zbylým až 95% říkají ‚odpadní DNA‘, jelikož nedělá nic průkazného. Tak na co tam tedy jsou? Byl si Bůh odskočit? ‚Věda‘ odmítá vidět slona v obýváku, i když zrovna vyměšuje na koberec – oficiální verze reality (Obrázek 45). Ve skutečnosti, čím víc nepořádku dělá, tím víc si

konstatující ‚vědci‘ drží nosy, zakrývají uši a zírají na podlahu. Pro příklad si vezměme tohoto profesora. Myslíte si, že mezi nimi může být nějaká souvislost?

- i s nejnovějšími technologiemi si zatím neumíme vysvětlit, že minimálně 95% masy vesmíru tvoří temná energie či hmota, a to co ‚vidíme‘ očima je jen nepatrná část toho, co existuje
- 95% činnosti mozku nesouvisí s bdělým stavem nebo ‚fyzickou realitou‘
- vědci nazývají 95 až 97% DNA ‚odpadní DNA‘, neboť dosud nevědí, k čemu vlastně slouží

No, čísla mohou být přibližná, ale myslíte, že 95% ‚odpadní‘ DNA a 95% mozku, který se nepodílí na bdělém stavu, mohou souviset s 95% hmoty/energie, které nechápeme stejně tak? A že by nás to mohlo propojit s úrovněmi vědomí, které existují mimo sféry viditelného elektromagnetického světla, jak je zobrazeno na obrázku 46?

Hej, právě jsem zahlédl obrovskou šedou věc s dlouhým nosem sedící na pohovce? Viděls to?

Obrázek 45: „Slon? Jaký slon? Studoval jsem na Harvardu a Oxfordu. Kdyby v téhle místnosti byl slon, určitě bych ho viděl jako první.“

Obrázek 46: 95% ‚odpadní‘ DNA, 95% aktivity mozku nezapojené do bdělého stavu a velká část mozkové kapacity, o které vědci tvrdí, že ji nepoužíváme, nás ve skutečnosti spojují (nebo by měly) s 95% energie/hmoty ve vesmíru, kterou nevidíme - a taky s realitami za tím.

Tohle je krásný příklad toho, jak mainstreamová věda ignoruje, diskredituje a odmítá cokoli, co podkopává její domněnky. Udělá závěry a do toho doplní ‚důkazy‘. Tolika toho, co je přijímáno, vysíláno a zpracováváno DNA, si nejsme vědomí jenom proto, že ‚vědecký‘ výzkum je omezen frekvenčním rozsahem svých měřících nástrojů. Mimo tento svůj (malíčký) rozsah jsou v podstatě v prdeli. Neexistuje něco jako ‚odpadní‘ DNA. Vše má svůj účel a je tady až o 97 % účelu více, než o kterém víme. Mozek samotný přijímá 400 miliard informací každou sekundu. My jsme si ale vědomí jenom 2,000. A co víc, experimenty odhalily, že elektrické signály nutné k pohybu končetiny, otevření úst nebo ‚fyzické‘ akci, začínají asi půl vteřiny předtím, než signály ze sensorů dorazí do mozku, aby byly převedeny k akci. Kdo tedy sedí u té klávesnice?

Říká se, že využíváme jenom zlomek mozkové kapacity. Ve většině případů je to méně než 10%. Myslím, že ta ‚nevyužitá‘ kapacita funguje na frekvencích, které naše věda ještě nedokáže změřit a spojují nás s realitami za hranicí elektromagnetického světla (nebo toho, co je za něj považováno). Tohle je spojení, které manipulátoři využívají k potlačení. Předpokládám, že základem k tomu je ‚corpus callosum‘, který spojuje obě hemisféry a reguluje informace, které mezi nimi procházejí. Taky rozhoduje o tom, která hemisféra bude řídit vnímání a chování v tom kterém okamžiku. Levá strana (která je v ‚moderní‘ společnosti dominantní) se zabývá ‚logickým‘, analytickým, posuzováním a verbálním. Pravá strana je o kreativě, zručnostech, intuici, vizualizaci a emocionalitě. Corpus callosum je zkrátka klíčem k procesu integrace téhle mozkové duality do jednoho celku a udržení nás v rozdvojené mysli. Když je informace procházející z pravé do levé potlačována, člověk je ovládán ‚tímhle světem‘ a je mnohem míň intuitivní. Je nám houby platné, že ‚vzdělávací‘ systém je téměř celý zaměřen na levou hemisféru, kde pravoemisférové stimulatory, jako hudba a umění, ztrácejí prioritu a upadají. Nejúspěšnější studenti jsou proto zajatci levé hemisféry. Jsou lidmi, kteří řídí systém skrze politiku, bankovníctví, obchod, zdravotnictví, vědu a média. Není překvapením, že pořád udržují levoemisférovou společnost, kterou se nám snaží vnutit Ilumináti. Ty miliardy neuronů v corpu callosum jsou pro vědu záhadou, a ta nemá tušení, co dělá. Nakonec se zjistí, že tenhle ‚mozkový most‘ je částí vysílacího/přijímacího systému, který nás pojí s tím ‚tam venku‘ a se všemi ostatními – jako syndrom sté opice (Obrázek 47).

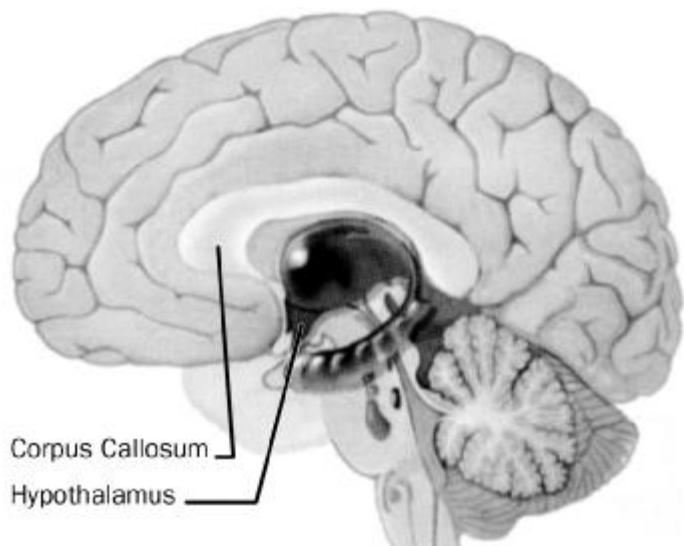
Hypotalamus ve spodní části mozku je dalším životním regulátorem těla, který úzce spolupracuje se žlázou hypofýzy, ‚hlavní žlázou‘ endokrinního systému a epifýzou (šišinkou), takzvaným ‚Třetím okem‘, přes které dokážeme vidět ‚duchovním zrakem‘. Endokrinní žlázy propojují tělo s čakrálním systémem. Tahle síť pak propojí naši ‚fyzickou‘ realitu s širším vesmírem neviditelné energie. To, čemu říkáme psychoaktivní drogy – jako ayahuasca – nás vědomě otevírá těm místům mozku a DNA, které interagují s těmito dalšími realitami.

Další zásadní věc o DNA, která potřebuje osvětlit: DNA je domovem pro to, co nazýváme mysl a emoce. Je to ten největší podvod, který nás udržuje v područí Matrixu, neboť akceptujeme, že naše instinktivní reakce

odezvy musí vycházet z nás. Ony musí být tím, kým jsme. Jak jsem řekl, všechno je vědomí/é. Existují však různé stupně vědomí. Když použiju termín ‚mysl‘, myslím tím myšlenky vyzařující prostřednictvím a z DNA. Nikoli vědomí ve stavu ‚Jednoty‘! Mysl je softwarový program připojený k Matrixu, stejně tak emoce. Věříme, že myšlenky a emoce jsou naše vlastní, ale jsou pouze programem přehrávajícím předem nahrané odpovědi a reakce. Všimněte si, že když cítíme emoci, nastává hned okamžitá fyzická odezva. Náš srdečný tep se zrychlí, ústa vyschnou, nebo cítíme divný pocit na žaludku. Emoce způsobují reakce těla, protože tam se nacházejí – v DNA. Ještě jednou, hypotalamus v mozku je primárním regulátorem našeho emocionálního stavu. Jedno z internetových vysvětlení říká:

„... Hypotalamus řídí a kontroluje mnoho komplexních emocí, pocitů a nálad. Také motivační stavy jako je hlad, chuť, příjem potravy a všechno, co má co dělat s potěšením, uspokojení nevyjímaje, komfortem a kreativními aktivitami. Neurony v hypotalamu produkují množství hypotalamických neurotransmiterů. Ty přenášejí informace a instrukce do všech částí těla ... Hypotalamus ... je úzce spojen s integrací všech fyziologických stimulací, všech pěti smyslů ... které pak překládá, zhustí/destiluje a skládá do jednoho rozeznatelného ‚balíčku‘ spojující tak všechny atributy zkušenosti ...“

Hypotalamus je úžasným příkladem toho, jak fyzické, mentální a emocionální (‚všechny atributy zkušenosti‘) jsou zpracovávány stejným zdrojem – DNA/mozkem. Měl bych definovat, co v téhle knize myslím pojmem Emoce. Víím, že někteří spisovatelé si představují emoce buď jako naše spojení s ‚Jedním‘, nebo že Jediný je jejich počátkem. Slyšel jsem, jak říkají, že se s Jednotou propojujeme skrze emoce radosti a štěstí. Ty já ale nepovažuji za emoce. Tvrdím, že pravá radost a požehnání jsou přirozenými stavy Jednoty – jak jsem si zažil v Brazílii. Nepotřebují jméno, jako ‚emoce‘, k tomu abychom je popsali. Oni jenom jsou. Jednota je požehnání a radost ... láska.

Obrázek 47: Hypotalamus v mozku je klíčovým regulátorem našeho emočního stavu. Řídí a kontroluje pocity a nálady, jako hlad, chuť, příjem potravy. Také vše, co má co společného s potěšením a kreativními aktivitami. Hypotalamus je životně důležitý pro rovnováhu těla a mysli. Jak uvidíte později, je napadán chemikáliemi v jídle a pití produkovanými masovým trhem.

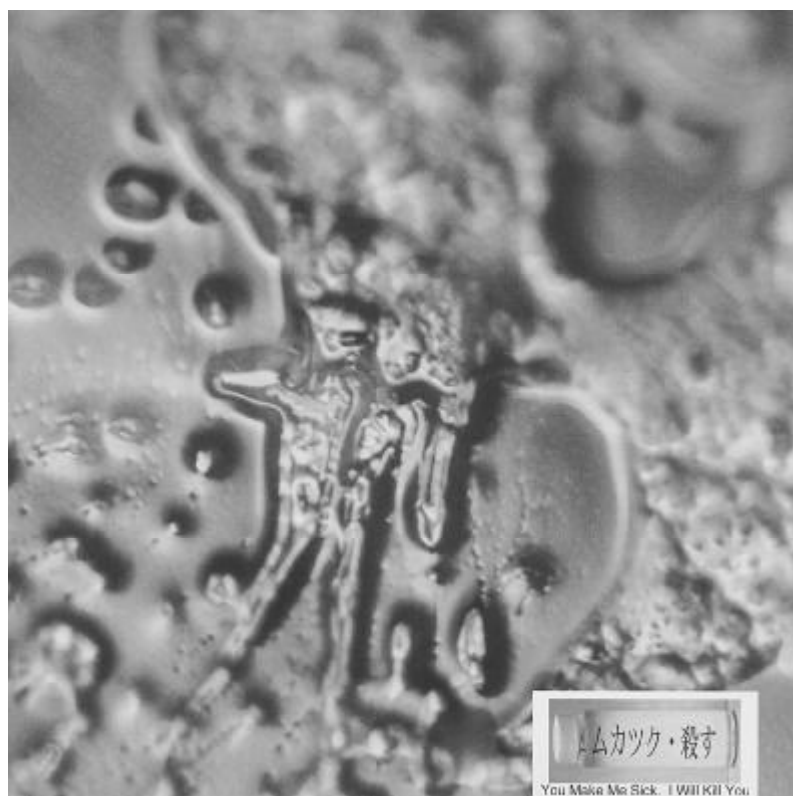
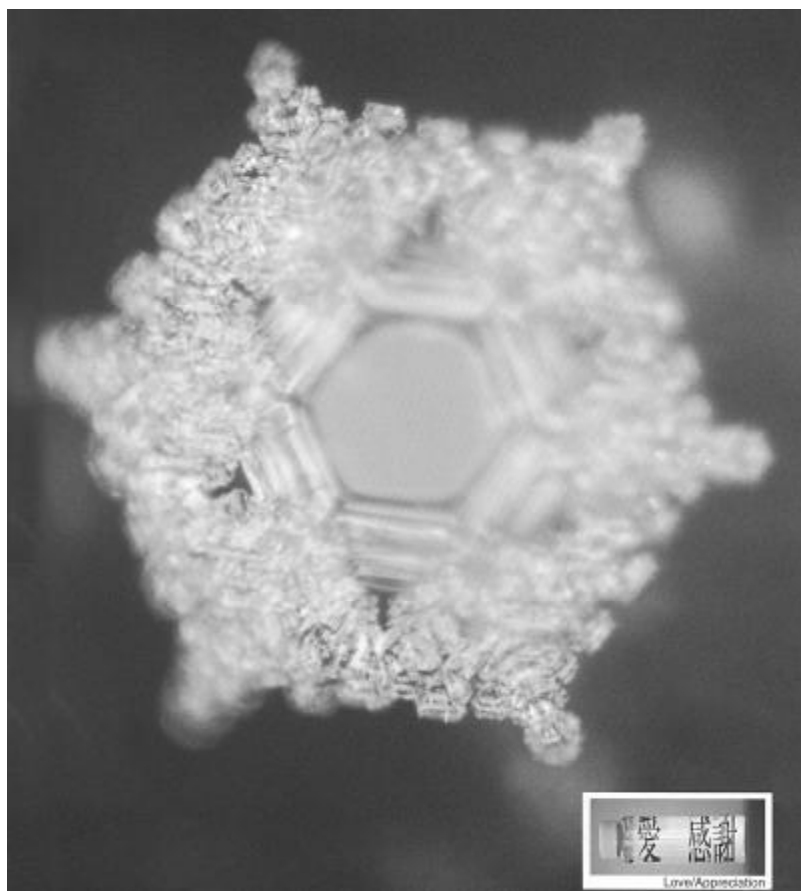
Tyhle stavy zažíváme, když se otevřeme Jednotě za hranicemi programu. Jsou přirozeností Jediného. Tohle nejsou emoce. Jsou to stavy Jednoty. Emoce, dle mé definice, jsou naprogramované reakce, které nás odpojují od vědomí Jediného. My pak v téhle matrixové pasti nevíme, co skutečná radost, požehnání a štěstí opravdu jsou. Dokud se nespojíme s Jediným. Posuzujeme náš stav ‚štěstí‘ dle úrovně našeho neštěstí. „Ó, dnes se cítím méně nešťastný, takže musím být šťastný.“ Takový druh štěstí je emoce, ale ne ta z Jednoty, která nepotřebuje žádné nálepky/popisky – nedá se vyjádřit slovy. Předpokládám, že to, co chápeme jako emoce (včetně iluzorního ‚štěstí‘) je softwarový program navržen k tomu, aby nás ztročil. Tímhle tématem se budu zabírat později.

Emoce jsou fenoménem DNA hologramu. Když si budete třít dlaně o tělo a zatlačíte prsty, obvykle najdete oblasti, které vám způsobují nepohodlí. I když není ‚racionální‘ důvod, proč by měly. Alternativní léčitelé, kteří se zabírají ‚prací s tělem‘ (body-work) nebo kineziologií lokalizují tyhle oblasti velmi zručně a ó můj bože, ty dovedou bolet. Tyhle body nepohodlí jsou nezpracované emoce uložené v těle - často jako toxiny. Když jsou masírovány, uvolněné emoce se často projeví formou hněvu, slz a podobně. Tyhle uložené emoce jsou ve skutečnosti uchovávány v hologramu. Jsou podobné harddisku v počítači, na kterém jsou uložena data. Je to jako když počítačový operátor ukládá na disk něco, čím se právě teď nechce zabírat. Tihle léčitelé v důsledku mačkají tlačítko Delete.

Lidé jsou zvyklí říkat ‚Jsem jenom člověk‘ a mluví o ‚lidské povaze‘. Jakoby právě to bylo tím, čím jsou. Ale není. Jsou vědomím Nekonečna Možností. To, čemu říkáme ‚člověk‘, je DNA mysl, emoce a holografické ‚tělo‘. To, co nás dělá ‚lidmi‘ je interaktivní softwarový program Matrixu v DNA. To nám působí zmatek v tom, kým jsme. To z nás taky dělá muže a ženy, černé a bílé, mladé a staré. Jsou to programy a tohle nedorozumění je podstatou iluze. Nejsme těla, mysli, či emoce. Jsme Nekonečné Vědomí.

Článek v novinách The Scotsman v roce 2004 představil výzkum Davida Hamiltona, vědce, který změnil svůj pohled na život po procházení ohněm. Bolo zřejmé, že když můžete kráčet po ohni, bez toho, abyste se spálili, je od toho už jenom krůček k poznání povahy reality. Článek vysvětloval, jak se Hamilton přesvědčil, že naše mentální a emocionální stavy neovlivňují jenom naše zdraví, ale ve skutečnosti mění i naši DNA. Ano, mohou. A důvodem je, že spadají do DNA. Když změníte jednu část počítače, ovlivní to celý počítač. Neboť jste změnili data procházející celým systémem. Takže je to změna našich mentálních a emocionálních stavů, která ovlivňuje DNA rovnováhu a tím i naše ‚fyzické‘ zdraví. Takhle funguje i placebo efekt. Lidé se uzdraví poté, co berou pilulky cukru, o kterých věří, že jsou silnými léky. Jejich víra v ‚tabletku‘ přepíše DNA (a/nebo řekne RNA, aby četla program, který odpovídá tomuhle přesvědčení) a manifestuje ‚lék‘, o kterém si mysleli, že je uzdraví. David Hamilton řekl, že našel zhruba 500 vědeckých

prací z mainstreamových akademických časopisů potvrzující účinek, který má myšlenka, pocit a víra (přesvědčení) na tělní systémy. Vyzdvihl hlavně práci Erika Kandela, jednoho z nositelů Nobelovy ceny za medicínu v roce 2000.

Obrázek 48 a 49: Ohromující vliv myšlenky a slov na krystaly vody. Krystal na obrázku 48 byl zformován poté, co byla voda vystavena slovům lásky a uznání. Na obrázku 49 byly slova „Je mi z tebe špatně. Zabiju

tě.“ Rozdíly ukazují, že síla slov, myšlenek a emocí ovlivňuje svět. Nejenom lidské tělo, které je v této realitě z velké části tvořeno právě vodou.

(Pro více informací nahlédněte do knih *Poselství vody, část 1 a 2, od Masaru Emoto*)

Kandela usuzuje, že mnoho genetických rozdílů mezi lidmi je podmíněných, ovlivněných společnostmi a nikoli pouze zděděných po rodičích. Tyhle vlivy způsobují, že se geny přepínají z polohy ON do OFF (a naopak). Tak funguje počítačový systém DNA, který reaguje na měnící se vstupy. Hamilton cituje vědeckou studii s krysími mláďaty, která ukazuje, že dva různé růstové hormony jsou ‚vypnuté‘ u těch jedinců, kteří byli zbaveni mateřského doteku. Říká:

„Existuje celá medicínská oblast, zvaná psychoneuroimunologie, která studuje účinek myšlenek a emocí na naši biochemii. Biochemie je úzce spjata s DNA, takže když tyhle ... komponenty jsou ovlivněny myšlenkami a emocemi, pak myšlenky a emoce musí také ovlivňovat naši DNA.“

Ano, protože ony DNA jsou! Úžasná práce japonského vědce, Masaru Emota, na I.H.M. Institute v Tokiu odhaluje, jak je voda od základu ovlivněna slovy, myšlenky a emocemi. Všechny totiž existují ve formě vln. On a jeho tým vystavili vodu rozličné hudbě i různým slovům a výrazům. Pak ji zmrazili, aby z ní dostal vodní krystaly. Když je zkoumali pod mikroskopem, odezva vody byla úžasná. Na obrázcích 48 a 49 můžete vidět, jak krystaly reagovaly na slova a myšlenky (vibrace) ‚Lásky a pochopení‘ a ‚Je mi z tebe špatně - zabiju tě.‘ Představte si ten efekt našich slov a činů na hologram těla, když jej ze 70% tvoří voda (tenhle údaj se liší podle věku a váhy). A tyhle nálady a stavy bytí přepisují DNA, stejně jako ovlivňují krystaly vody.

(Musím se smát, když slyším od lidí, že planety na nás nemají žádný vliv - v rámci iluze – když jsou naše těla ze 70% voda a jen Měsíc samotný způsobuje příliv a odliv přes celé oceány!) Paradoxně to však nejsou slova, která na nás působí. Je to to, co se za nimi/v nich skrývá. Když řeknete „Zabiju tě!“ bezstarostně v žertovné náladě, nemá to stejný efekt, jako když to tak opravdu myslíte. Nebo to řeknete zlovorně a škodolibě. Myšlenka a emoce vyprodukuje vlnovou formu. A je docela zřejmé, že tohle dělá také hudba. Hudba dokáže léčit, může být inspirující nebo extrémně škodlivá, v závislosti na svém vibračním nárazu/dopadu.

V jednom dokumentu jsem viděl, jak mozek vytváří síť elektrických spojení jako odezvu na mentální a emoční stavy. Čím déle tyhle stavy, jako deprese a smutek trvají, tím více se tato síť upevňuje a stává se z ní systém schopný odezvy. Je to doslova jako programování počítače. Mozek mění realitu dle programu, který je stahován mentálním a emočním stavem. Ale v momentě, kdy změním naše myšlenky, emoce a řeč na nadšené a optimistické, se tato elektrická spojení poruší a přeformují tak, aby odrážely novou náladu. Myšlenky a emoce můžou být, díky hypofýze v mozku, měřeny jako chemické reakce. Ty pak interagují s hypotalamem a vypouštějí chemikálie, známé jako peptidy. Je to odezvou na emoční změny a tyhle chemikálie se připojují k receptorům buněk. Ať už je to chemická forma, které říkáme ‚láska‘ (v lidském smyslu), nebo ‚nenávisť‘, nebo dokonce droga jako heroin, všechny se propojují s buňkami skrze stejné receptory.

Ve svých dalších knihách píší o tom, čemu říkám emoční závislost. Kdy lidé požadují konstantní objem emocí, ať už je to hněv, deprese nebo ‚láska‘. Jedním z hlavních důvodů proč tomu tak je, je závislost na chemikáliích vylučovaných hypotalamem/DNA sítí vždy, když pociťujeme emoce. Slovy písničky Roberta Palmera (pro příklad), lidé můžou být Addicted to love (‚závislí na lásce‘). Jako u všech závislostí se i tady může vytvořit potřeba pořád zvyšovat dávky, abychom dosáhli stejného účinku. Pak si lidé ve svých životech podvědomě vytvářejí situace, které jim poskytnou emoční fixaci. Takoví lidé si vytvoří okolnosti, kdy se mohou rozzlobit, smutnit, nebo mít depresi. Jiní skáčou od jednoho partnera k dalšímu se slovy ‚Já se tak lehce zamiluji.‘ Jsou závislí na melodramatu, neboť jsou závislí na své chemické dávce Dr. Candice Pert, autor/ka Molekuly Emocí : Věda za medicínou mysli a těla (Molecules of Emotions: The Science Behind Mind-Body Medicine, Scribner Book Company, 1999) řekla: „ V každém okamžiku je naše tělo v naší mysli a naše mysl v našem těle“. Je to proto, že mysl a tělo – a emoce – jsou vyjádřením té samé DNA. DNA program je to, čemu říkáme ‚osobnost‘ (mysl a emoce). Jsme oblbováni, abychom věřili, že

tohle je to, čím jsme. Když jedeme na koni, nevěříme, že jsme koněm. Nebo jo? Jenomže s tělem, s jeho myslí a emocemi, tak činíme.

Psychologové říkají, že existuje pouze pár archetypálních ‚osobností‘. Někteří tvrdí, že jich není víc než 12 základních. Švýcarský psychiatr, Carl Jung, zkoumal propojení těchto archetypů s genetickou dědičností. Věřil také, že jsou instinktivní. Řekl, že se rodíme se vzory, které formují naši představivost a dělají jí zřetelně lidskou. Předpokládal, že archetypy jsou s našimi těly hodně propojené. Jung identifikoval

archetypální vzory v každé kultuře a období lidské historie. Zjistil, že ve všech případech je zachován stejný archetypální ‚zákon‘. Předpokládal, že za tím stojí ‚Vesmírné Nevědomí‘. Lidé neměli oddělené, či osobní nevědomé mysli, místo toho sdíleli jedno ‚Vesmírné Nevědomí‘. Věřil, že pramení z vědomé mysli. Podle něj, mysl má tvar universálních vzorců. Řekl bych, že měl pravdu ve všech těchto svých předpokladech, ale archetypální vzorce pocházejí z Matrixu skrze mozek/DNA. Na téhle úrovni reality je Matrix Jungovým Universálním Nevědomím – energií/hmotou, kterou nevidíme a která neustále vstupuje do interakce s 95% mozkové aktivity, která nesouvisí s bdělým stavem a zhruba 95% ‚odpadní DNA‘*. Jak řekl, tohle je proč jsou osobnostní vzorce děděny a těsně propojeny s tělem. Jeho slovy, tyhle vzory nás dělají ‚lidmi‘. Jsou lidským softwarovým programem. Jak vše v této realitě, ‚lidé‘ jsou počítačovou konstrukcí. Ne tím, čím skutečně jsme. Psychiatři a mainstreamový terapeuti, kteří pracují s ‚lidskou myslí‘, jsou jako technická podpora počítačů. Hypnotizéři zase přeprogramovávají. Nepřicházejí do styku s vědomím, jak je popisováno v této knize, nýbrž s myslí – softwarovým programem.

Jednota je Všeemožná a lidé i tak naprosto spadají do pár základních archetypálních osobností. Jak je to možné? Děje se tak, protože archetypy nejsou Jednotou - vědomím si sebe sama. Jsou softwarovými programy stahovanými a čtenými DNA/RNA. Vezměme si klasickou ‚boj nebo zdrhej‘ reakci. Ta pochází z plazího/reptiliánského mozku. Když lidé nebo zvířata čelí nebezpečí, buď bojují, nebo zdrhají/utíkají. Jsou to opravdu jediné možnosti v takové situaci ve Všeemožnosti? Ne, samozřejmě nejsou. Jsou to jen naprogramované reakce. Naše emocionální odezvy jsou skoro úplně předvídatelné ze stejného důvodu. Znam lidí, ve velmi přelétavých vztazích, kteří na sebe jednoduše reagují podle DNA programu. Stlačují si navzájem svá tlačítka, a reagují vždy úplně stejně. Je to jako zapsat data do počítače druhých a zmáčknout Enter. Matrix chce, abychom takhle reagovali. Vede to totiž ke konfliktu a instinktivnímu (naprogramovanému) chování. Tohle produkuje energii, která posiluje systém. Když některý z těchto nestálých párů prohlédl a přestal se chovat podle programu, bingo, bylo po bouřce. Jejich vědomí začalo navazovat vztahy, v protikladu s DNA programem, který reaguje instinktivně.

Jak jsem se zmínil, elektrická aktivita potřebná k jakékoli ‚fyzické‘ akci započne asi půl vteřiny předtím, než se vědomá mysl ‚rozhodne‘ konat. Benjamin Libet a Bertram Feinstein, neuropsychologové z Nemocnice v Mount Zion, San Francisco, žádali lidi, aby zmáčkli tlačítko, když se pocítí dotčení. Výsledkem bylo, že mozek reagoval na dotčení/urážku v 0,0001 sekundy a tlačítko bylo zmáčknuto v 0,1 sekundy. Jenomže osoba si nebyla vědomá pocitu dotčení, ani nemačkala tlačítko po celou půl sekundu. Podvědomé programování dělá

** Znovu se obávám, že tyto údaje jsou jen přibližné*

rozhodnutí. Vědomá úroveň zůstává jen pozorovatelem a reaktorem, pokud se však vědomí nerozhodne zasáhnout. Jinak vědomá i nevědomá mysl – obě projevující se skrze DNA – zareagují podle instalovaného programu, či takzvaného ‚archetypu‘.

Jakmile zastavíte programem řízené vědomé a nevědomé odezvy, vyšší vědomí – Všeemožnost - může nastoupit a přepsat archetypy. A co víc, může přepsat DNA/RNA program a nastavit/přeladit jej na Jednotu, namísto Matrixu. Tyhle naprogramované archetypální reakce byly nemilosrdně zneužity Illumináty. Dokázali předvídat DNA/RNA reakci na události typu 11. září. Tu pak zmanipulovali ke prospěchu své agendy. Viděl jsem jeden náborový plakát z 1. světové války, který měl oslovit muže z Isle of Wight, aby přišli na střetnutí. To bylo zaměřené k jejich přemluvení, aby se dobrovolně přihlásili a bojovali za svou zemi. Stálo tam ‚Budou znít vlastenecké nápěvy‘ a bylo to samozřejmě míněno k emocionálnímu zmanipulování mužů, aby reagovali na ‚lásku k vlasti‘ zpěvem až do své smrti. Emoce jsou hlavním přístupovým kódem k tělnímu

počítači, včetně mysli. Teď tu máme mnoho-kanálovou televizi, hollywoodské filmy a média celkově. Vybudují emocionální odezvy na události, které vedou lidi k 'boji za svou vlast' a podpoře vlád, které je posílají zabíjet a zemřít.

Pokud se nebudeme řídit úrovní vědomí, která je za hranicí emočních reakcí, Matrix bude ve vytváření naší reality pokračovat. Úspěch 'Problém-Reakce-Řešení' je 100% závislý na systému odezev a program Strachu o přežití umístěný v reptiliánském mozku, je hlavním smyslem. Necháme Matrix, ať nám dále diktuje naše životy skrze naši DNA? Nebo se otevřeme vědomí za iluzí a takovou úroveň vědomí projevíme? Když děláme to druhé, jsme sice stále v tomhle světě, ale nepocházíme z něj. Budu se tomu hlouběji věnovat v poslední kapitole. Dříve jsem psal o mystiku Sri Aurobindo Ghoseovi, který řekl, že většina lidí má mentální clonu, která jim brání pohlédnout za roušku hmoty. Tou clonou je DNA/RNA a způsob jakým interpretuje realitu skrze centrální řídicí jednotku těla, mozek, v rámci malého frekvenčního rozsahu, zvaného viditelné elektromagnetické spektrum. Astrofyzik a esoterická badatelka, Giuliana Conforto, ve své knize Organický Vesmír (Organic Universe, Edizioni Noesis, Italy, 2004), napsala:

„Musíme mít na paměti, že zářící hmota, kterou pozorujeme pomocí našich přístrojů, je jen 0,5% z celkově odhadovaného množství. Očima ji vidíme ještě méně. ‚Realita‘ je tenký ‚film‘ (elektromagnetického) světla, viditelný matrix, s kterým dokáže naše biologické tělo nebo robot vstoupit do interakce. Takové tělo je jenom ‚kostým‘, který nám dovolí podílet se na ‚filmu‘ aspoň chvíli. Není to naše pravá identita či ‚Já‘.“

Takže, co je to Matrix? Je to informace, svět připraven k obléknutí. A je to také systém přesvědčení, vysílaný k DNA jako frekvence, a dešifrovaný na holografickou 3D kolektivní realitu. Chová se jako hlas mluvící v našich hlavách. Říká nám, čemu věřit a co je skutečné. Ve filmech o Matrixu, když koukali na monitory plné pohybujiících se zelených kódů, viděli kousky ulic a lidí. Stejně je to s naší iluzorní

realitou. Vědci a esoteričtí badatelé identifikovali opakující se matematický kód, Fibonacciho posloupnost, která je k nalezení napříč celou přírodou. Tvoří se sčítáním dvou posledních čísel, abychom dostali další v řadě: 1,1,2,3,5,8,13,21,... . Nachází se v jakékoli formě, od proporcí lidského těla až po způsob růstu rostlin. Jiné matematické a geometrické řady a opakující se posloupnosti, včetně velikosti Phí, Zlatého řezu, takzvané 'posvátné geometrie', numerologie, čínského I-ťingu, astrologie a mnoha dalších. Tohle je matematika Matrixu, která, aspoň v téhle realitě, může být převedena do čísel a kódů, jako u DNA.

Přibližně takhle (a ne náhodou) funguje počítač. Vše, co vidíte na monitoru, včetně barev, jsou číselné posloupnosti, založené na dvojkové soustavě, nulách a jedničkách. Tohle je vyjádření duality a polarity Matrixu, jako negativní a pozitivní, yin a yang. Mnoho symbolů Iluminátů, jako třeba pentagram, jsem již identifikoval v dalších knihách. Jsou to kódy, které mají souvislost s matematikou Matrixu a ovlivňují, jak DNA interpretuje realitu. Jsou rozmístěny všude 'kolem' nás, aby manipulovaly se způsobem, jakým dekódujeme realitu do holografického zážitku. Jak já, tak i jiní, máme dopodrobna přezkoumáno, že města jako Washington D.C. jsou postaveny dle geometrie Matrixu. Vortexové / vírové body po celé zemi, které tvoří perfektní mřížkový model, jsou rovněž součástí této matematické konstrukce. V těchto lokacích může být s Matrixem manipulováno. Kamenné kruhy jako Stonehenge a Avebury, a chrámy iluminátských tajných společenstev, jsou vystavěny na těchto vírech a jsou určeny k satanským rituálům. V Matrixu může být všechno vyjádřeno za pomoci čísel. Americký doktor Stephen Marquardt studoval Fibonacciho posloupnost ve vztahu k lidské tváři. Dopěl pak k názoru, že 'Všechn život je biologie. Veškerá biologie je fyziologie. Celá fyziologie je chemií. Všechna chemie je fyzika. A veškerá fyzika je matematika'. Mohl ještě dodat, že celá matematika je energie a všechna energie je vědomí.

Při aktu 'pozorování' vlnových vzorů je DNA/RNA síť transformuje na holografickou iluzi. Starý řecký filozof Platon měl vcelku pravdu, když řekl, že lidské bytosti jsou jako lidé sedící v jeskyni vždy čelem ke zdi. Vesmír byl stínem na té zdi – iluzí, kterou lidé mylně považují za realitu. Perfektně to sedí s tím, co vám tady chci sdělit. Vše, co si myslíte, že vidíte, včetně vašeho vlastního těla, je hologram - 3D iluze, která je vám předkládána, aby uvěznila vaše vědomí v okouzlujícím otroctví. Vzpomeňte si na můru a vzpomeňte si na světlo. To jsme my a to je Matrix.

Páni!

Kapitola čtyři

Minulost a budoucnost na DVD

Veřejnost je neskutečně tolerantní. Odpouští všechno, kromě geniality.

Oscar Wilde

Matrix nám prodává iluzi, že se pohybujeme z minulosti do budoucnosti. My však ve skutečnosti nejdeme nikam. ‚Čas‘ je jedním z nejefektivnějších způsobů k našemu zotročení. Jednota je bez-čas. Když se naladíme na omyl putování časem, odpojíme se od vědomí Nekonečna. Jak se chcete spojit s někým, kdo stojí na místě, když kolem něj prosvítíte ve sportáku cestou z pracovního oddělení na hřbitov? Hele, koukej, támhle je Jednota ... Vžmmmmmmmmmmmm ... sakra, minul jsme ho – a ji.

Když lidé slyší tvrzení, že minulost a budoucnost se dějí zároveň, většinou tuhle myšlenku opustí jako absurdní a nemožnou. Cožpak neodžíváme ‚roky‘ a ‚Nestárneme‘ snad každým ‚dnem‘? Rozumím otázce, ale dny, roky a stárnutí, to všechno je iluze. Projevují se pouze proto, že v ně věříme. Nebo to dělá náš DNA kód. Jestliže všichni kolem nás stárnou, proč bychom si měli myslet něco jiného, než že je to skutečnost? Potom však každý stárne, neboť jsou všichni chycení v stejné iluzi. Jak ale můžeme stárnout, když neexistuje čas? Nemůžeme. Ale když je to zapsáno v softwaru Matrixu (znovu zahrnujícím hypotalamus a endokrinní žlázy), můžeme si zažít iluzi stárnutí. Naše vědomí tomu propadne. Hologram projektovaný laserem z interferenčního modelu nikdy nezestárne. Naše těla – taky hologramy – procházejí předvídatelným cyklem od mládí do stáří, od narození po smrt. Rozdíl je v tom, že jeden hologram je naprogramován ke stárnutí, a ten druhý ne. Lidé mluví o síle mysli nad hmotou, ale k přepsání softwaru stárnutí potřebujeme mít sílu vědomí nad myslí – vyšší vědomí nad DNA programem. To je způsob, jak změnit všechny programy.

Měl jsem nějaké vize a vhledy o ‚iluzorním‘ čase ve chvíli, kdy jsem tady seděl a psal. Ve skutečnosti mě zasahují jako kulky automatické zbraně. Představte si svět, ve kterém žijeme, jako film, který sledujete na DVD. Zmačknete knoflík a film vás provází od scény ke scéně. Procházíte od A k B k C, nebo jinak, z minulosti do budoucnosti. Ale když se dostanete, řekněme, do středu filmu, část, kterou jste již viděli, nezanikla. Stále tam je, v té samé formě. Jenom laser právě čte jinou část disku. Stlačíte Stop a přetočíte dozadu. Pak ale zjistíte, že přesně ty scény, co jste už viděli, tam pořád jsou.

Ve filmu existuje před vámi část, kterou jste ještě neviděli - ‚budoucnost‘. Přetočíte rychle dopředu a zjistíte, že i ty části tam jsou. I když jste se na ně ještě při ‚normální‘ rychlosti nedívali. Až se dostanete na konec filmu, vše, co jste viděli a zažili je pořád tam, pro jiné lidi. Aby si to taky mohli zažít, nebo pro vás, kdybyste se chtěli koukat znovu. Minulost, jak ji chápeme, je tady vždy. To samé budoucnost. Obě se dějí naráz/najednou. Minulost i budoucnost jsou iluze, propojené s místem, kde se ve filmu či softwarovém programu nacházíte. Smysl ‚času‘ je založen jedině na perspektivě pozorovatele. Jak poukazoval Einstein, tohle je důvod, proč když děláte něco co vás baví, čas jakoby letí . Ale když sedíte v zubařském křesle, ‚vleče‘ se hodně pomalu. Když panikaříte, vypadá, že rychle utíká. Ne, když zůstanete klidný. Fakt, že čas je pro pozorovatele relativní, znamená, že žádný čas není. Je to dojem. Není ‚skutečný‘. Námi vytvořený oficiální ‚čas‘ je propojen s rotací země. Až se ta změní, změní se i náš čas. V Americe můžete přejet státní hranici a ocitnout se v jiném časovém pásmu. Když zas proletíte Mezinárodní časové pásmo, jste okamžitě v jiném dni. Čas je iluze.

Tématem téhle DVD analogie je mechanismus Časové smyčky Matrixu - jak objasňuji v Příbězích z Časové Smyčky v nemalé délce. To, co nazývám Časovou smyčkou je vibrační úroveň Matrixu, o které uvažujeme jako o fyzickém světě. Je to sféra viditelného elektromagnetického světla a vypadá, že se pohybuje z minulosti do budoucnosti.

‚Čas‘ je zde, aby nás udržel v Matrixu a oddělil nás od vědomého znovuspojení s Nekonečnem, kterým jsme. To, čemu říkáme minulost a budoucnost je naší iluzorní cestou ‚skrz‘ softwarový program nebo

holografický film na DVD. Film ‚Časová smyčka‘ je tam vždy. Můžete si jej prožít v kterémkoli bodě chcete. Představte si leporelo zavěšené na stěně. Vyberete si, že začnete na určitém místě a kráčíte podél zdi dívaje se na příběh chvíli předtím, než odkráčíte pryč. Pak se můžete vrátit zpátky a přečíst trochu víc v jiné etapě příběhu („reinkarnace“). Základní horizont – svět, který vidíme ‚kolem‘ nás – připomíná konstantu. Než něco z níže uvedeného nezasáhne, aby tenhle stav změnilo:

- Mozek Matrixu, či centrální počítačový systém změní zprávu, kterou nám posílá k dekódování do holografické reality
- Vědomí ten program přepíše a pošle vlastní instrukce do DNA/RNA/mozkové síti.
- Náš DNA software je přepisován zkušeností nebo programováním, jak k tomu dochází při manipulaci informací ze strany Illuminátů a potlačením alternativních realit

Problém není v DNA ani Matrixu. Tkví v povaze programu, podle kterého postupují. Ve skutečnosti existuje více matic nebo možných ‚minulých a budoucích‘ realit, z kterých se vybírá. Na DVD taky můžete mít více různých záznamů. Budu se tomu věnovat později. Jednou z unikátních charakteristik holografického filmu je, že na rozdíl od obyčejného obrázku, může film mít mnoho obrazů ve stejné stopě.